

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

18 december 2008

ONTWERP VAN DECREET

houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning
en het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet d.d. 23 mei 2008	9
Advies van de Vereniging van de Vlaamse Provincies.....	17
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	23
Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed	31
Advies van de Milieu- en Natuurraad Vlaanderen	37
Advies van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten	47
Voorontwerp van decreet d.d. 18 juli 2008.....	57
Advies van de Raad van State	65
Ontwerp van decreet	75

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE BESPREKING

Afstemming aanvraagprocedure stedenbouwkundige en milieuvergunning

Vandaag moeten voor éénzelfde project met betrekking tot de milieu- en stedenbouwkundige aspecten twee onderscheiden vergunningsaanvragen worden ingediend.

Hoewel beide vergunningen hun eigen finaliteit hebben, is een afstemming van deze twee procedures aangewezen.

In deze ontwerp artikelen is voorzien dat, onder de voorwaarden als vermeld in het ontwerp artikel 3, een stedenbouwkundige vergunning samen met een milieuvergunning kan worden aangevraagd.

Er moet vooreerst een ‘inhoudelijke band’ zijn tussen beide vergunningen. Dit vloeit voort uit de eis dat de vergunningen aan elkaar ‘gekoppeld’ moeten zijn. Conform artikel 5 van het Milieuvergunningsdecreet en het huidige artikel 128 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening is het gebruik van de milieuvergunning afhankelijk van het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning, en vice versa, op voorwaarde dat beide vergunningen betrekking hebben op de ruimte die voor een hinderlijke inrichting zal worden aangewend. Er moet dus zeer zeker een minimale relatie zijn tussen beide vergunningen.

Ten tweede dient het te gaan om vergunningen die in eerste administratieve aanleg afgeleverd worden door het college van burgemeester en schepenen, zodanig dat één orgaan bevoegdheidstechnisch over beide aanvragen kan oordelen.

Indien niet aan deze voorwaarden voldaan is, dan worden beide aanvragen afzonderlijk afgehandeld, conform de gewone regelingen van het Milieuvergunningsdecreet c.q. het (gewijzigde) DRO.

Voor de gezamenlijke indiening en behandeling van deze aanvragen, gelden een aantal bijzondere procedureregelen:

- de gezamenlijke indiening van de aanvragen gebeurt bij een uniek gemeentelijk loket (dat fysiek, maar mogelijks ook virtueel, wordt georganiseerd);
- de resultaten van de ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoeken worden via het uniek loket en door middel van één brief aan de aanvrager gemeld;
- indien over de beide aanvragen een advies moet worden ingewonnen bij dezelfde adviserende instantie, dan wordt aan deze instantie een gezamenlijke adviesvraag voorgelegd; de adviezen moeten uiteraard gelijktijdig worden uitgebracht (het blijft wel gaan om onderscheiden adviezen, aangezien het aangevraagde in het ene advies vanuit een ruimtelijk oogpunt bekeken wordt, en in het andere advies gekaderd wordt in een milieugebonden visie);
- er wordt één gemeenschappelijk openbaar onderzoek georganiseerd;
- in het beslissingsproces over de milieuvergunning wordt ingegaan op milieugebonden bezwaren en bezwaren aangaande de planologische inpasbaarheid van het aangevraagde; bij de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag wordt ingegaan op alle stedenbouwkundige en ruimtelijk gebonden bezwaren; bezwaren die in beide beoordelingsprocessen aan bod komen, worden op gelijke, gecoördineerde wijze behandeld, weerlegd, c.q. nagevolgd;
- het college van burgemeester en schepenen onderzoekt de aanvragen gelijktijdig en neemt op dezelfde dag een beslissing over beide aanvragen; de beslissingen worden uiteraard ook gelijktijdig, via het uniek loket, aan de aanvrager betekend.

De ‘spiegelbepalingen’ in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening worden ingevoerd middels het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid dat gelijktijdig met voorliggend ontwerp van decreet behandeld wordt.

De termijnregeling van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

werd afgestemd op het Milieuvergunningsdecreet en daarbij wordt er ook een kleine aanpassing gedaan van de termijnen in het Milieuvergunningsdecreet.

Technische afstemmingen van het Milieuvergunningsdecreet en het EPB-decreet.

Om de conformiteit van beide decreten te garanderen met de geplande wijzigingen aan het decreet van 18 mei 1999 moeten vooral een aantal verwijzingen worden aangepast en ook een paar inhoudelijke aanpassingen gebeuren.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen uitleg.

Artikel 2

In artikel 2 wordt artikel 5 van het Milieuvergunningsdecreet, dat de bestaande koppeling regelt tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning aangepast aan de terminologie en artikelshernummering van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals het gewijzigd wordt door het decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid.

Artikel 3

Dit artikel bepaalt met een wijziging van artikel 6 van het Milieuvergunningsdecreet wat er op het uniek loket moet toekomen: alles waarvoor de gemeenten bevoegd zijn in het kader van het Milieuvergunningsdecreet.

Waar een andere overheid bevoegd is, bijvoorbeeld de deputatie van een provincieraad, is het aangewezen geen ‘omweg’ te maken. De rechtstreekse weg naar de behandelende ambtenaar is daar belangrijker en efficiënter dan het kunnen indienen op één adres.

Het college van burgemeester en schepenen blijft ook de bevoegde overheid. Aan de bevoegdheid tot het nemen van beslissingen wordt niets gewijzigd. Het uniek loket wordt wel het unieke communica-

tiekanaal. Met het meervoud ‘gemeenten’ worden de gemeentegrensoverschrijdende dossiers gevat.

Het loket wordt wel ingesteld voor alle soorten aanvragen en meldingen waarvoor de gemeente bevoegd is in het kader van het Milieuvergunningsdecreet. Alleen voor de aanvragen wordt de procedure in de verdere artikels aangepast. Meldingen en mededelingen in het kader van het Milieuvergunningsdecreet worden verder behandeld als voorheen en daarvoor is het loket dus louter een doorgeefluik. De herkenbaarheid als uniek loket vormt hier het belangrijkste pluspunt.

Artikel 4

Er wordt een nieuw hoofdstuk in het Milieuvergunningsdecreet gevoegd voor de afstemming van de aanvraagprocedure voor de stedenbouwkundige en milieuvergunning.

Met dit artikel wordt elke gemeente verplicht een uniek gemeentelijk loket te creëren.

De mogelijkheid van een uniek loket was al ingeschreven in het bestaande decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, maar omwille van het evenwicht en de transparantie, wordt er voor gekozen om het in de twee wetgevingen op dezelfde manier (her)in te voeren.

Bij decreet worden slechts minimale eisen gesteld die de toegang tot het loket moeten garanderen. De verscheidenheid wat betreft de infrastructuur en de middelen van de verschillende gemeenten maakt het wenselijk om hen het loket maximaal zelf te laten organiseren. Er wordt wel de mogelijkheid gegeven aan de Vlaamse Regering om indien dat nodig zou blijken voor de goede werking van het uniek loket of met het oog op enige uniformiteit, toch regulerend op te treden.

Het fysieke loket wordt geacht (onder meer) het volgende in te houden:

- de aanvraag – door postzending of door afgifte – kan gebeuren op dat ene adres
- via het uniek loket wordt in één brief de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraagdossiers meegedeeld aan de aanvrager;
- de aanvrager krijgt de beslissingen over de vergunningsaanvragen betekend via het uniek loket (contactinstantie);

- zowel bij de milieudienst als bij de stedenbouwkundige dienst zal de ambtenaar wijzen op de mogelijkheid en wenselijkheid van een gezamenlijke aanvraag bij het ene loket;
- de aanvrager kan aan het ene loket elementaire basisinformatie krijgen, bijv. een gemeentelijke brochure over stedenbouwkundige en/of milieuvergunningen, typeformulieren; bij verwijzing naar een specifieke dienst erop wijzen bepaalde documenten bij te hebben, e.d.; dit uniek loket kan dus (nog) niet het aanspreekpunt vormen voor alle vragen;
- indien telefonisch gecontacteerd, verbindt het ene loket de aanvrager voor nadere vragen rechtstreeks door naar de juiste dienst.

Dit betekent (voorlopig) niet dat de gemeentelijke milieudienst en de stedenbouwkundige dienst reeds fysiek bij elkaar moeten zitten. Dat is om allerlei redenen immers in diverse gemeenten (nog) niet haalbaar, temeer daar meer en meer het idee leeft om nog andere vergunningen en dienstverleningen aan te vragen via één gelijkaardig loket (bijv. socio-economische vergunning, woonadvies enzovoort). Als de aanvrager technische informatie wenst, dan moet het ene loket hem wel kunnen verwijzen naar een eventueel ander bureau of adres.

Het uniek loket sluit niet uit dat grotere gemeenten, tevens omwille van de toegankelijkheid, het uniek loket fysiek op meer dan één adres kunnen uitbouwen. Elk adres moet natuurlijk steeds zowel in het kader van de milieuvergunning als van de stedenbouwkundige vergunning open zijn.

Met het nieuwe artikel 8bis wordt vastgelegd welke procedures moeten gelijklopen. Hiermee wordt afgevoerd van de decreetsbepalingen die het indienen van de aanvraag regelen.

De criteria om onder de geharmoniseerde dossierbehandeling (te onderscheiden van het indienen) te vallen, zijn de volgende:

1. De aanvragen worden samen ingediend, wat in het vervolg “samengevoegd” wordt genoemd: dit blijft een keuze van de exploitant. Indien er een verplichting om samen in te dienen zou worden ingebouwd, kan er door het spelen met het tijdstip van indiening te gemakkelijk aan voorbij-

gegaan worden en bouwt men teveel mogelijkheid voor discussie in.

2. Er moet een inhoudelijk verband zijn tussen het voorwerp van beide aanvragen. Het heeft niet veel zin en het zou trouwens ook een onnodige vertraging kunnen inhouden, indien bijvoorbeeld een aanvraag voor een niet milieuvergunningsplichtige verharding op een kant van een terrein gekoppeld zou worden aan een milieuvergunningsplichtige opslag aan de andere kant van het terrein. Daarom wordt als criterium verwezen naar artikel 5 van het Milieuvergunningsdecreet dat de uitvoerbaarheid van beide aanvragen aan elkaar koppelt. Die koppeling heeft soms ook maar betrekking op een deel van de inrichting. Het wordt ook als een voordeel gezien dat interpretaties over het toepassingsgebied van de koppeling meteen ook hier gelden, waardoor er meer rechtszekerheid is.
3. Het gaat om volwaardige aanvragen: daarom wordt duidelijk de term ‘aanvraag’ gebruikt in de eerste zin van het nieuwe artikel 8bis; meldingen en mededelingen in het kader van het Milieuvergunningsdecreet worden niet gekoppeld omdat daarvoor een andere procedure geldt (geen beoordeling in geval van melding klasse 3-inrichtingen en kortere termijnen en geen openbaar onderzoek voor mededeling kleine verandering); ook de meldingen in het kader van het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening worden hier niet gevat.

Het nieuwe artikel 8quater verplicht de creatie van een uniek gemeentelijk loket zoals hoger beschreven. Door de delegatie die aan de Vlaamse Regering wordt gegeven voor de verdere uitwerking van het loket kan zij onder andere regelen wat er al dan niet in een enkele brief aan de aanvrager moet meegedeeld worden, en hoe die brief er moet uitzien. De Vlaamse Regering kan op grond van deze bepaling, zo nodig, ook verder de details regelen van de procedure en termijnen van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek.

In de nieuwe artikelen 8ter tot en met 8sexies wordt de procedure voor de ontvankelijkheids- en volledigheidsbeoordeling van het Milieuvergunningsdecreet aangepast. Er moest gekozen worden tussen de mogelijkheid voor de aanvrager om meerdere keren

een aanvulling te doen enerzijds en een doorzichtig en snel verloop van de procedure anderzijds. Dit laatste aspect heeft voorrang gekregen omdat de vraag naar vereenvoudiging en snelle besluitvorming zo pertinent aanwezig is.

Voor de milieuvergunning wordt de mogelijkheid om een onvolledige aanvraag eenmaal aan te vullen uitdrukkelijk voorzien omdat er te veel aanvragen bij de eerste indiening onvolledig blijken en dat dit probleem dan weer in de meeste gevallen na een enkele aanvulling opgelost is.

Omwille van de eenvoud van procedure wordt er dan wel voor gekozen om bij de onontvankelijkheid of definitieve onvolledigheid (na een enkele mogelijkheid tot aanvulling van de milieuvergunningsaanvraag) van één van de aanvragen, de behandeling van de beide aanvragen stop te zetten. Zulks is logisch, nu de aanvrager het lot van beide aanvragen (die sowieso aan elkaar gekoppeld zijn) aan elkaar heeft verbonden. Wil de aanvrager toch verdergaan dan zal deze twee nieuwe aanvragen moeten indienen, al dan niet samengevoegd.

De ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoeken gebeuren voor de aanvraag voor een milieuvergunning overeenkomstig artikel 9, §5, van het Milieuvergunningendecreet en voor de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning overeenkomstig het nieuwe artikel 133/43, §1, DRO. Met andere woorden worden de reguliere procedures toegepast, door de daartoe bevoegde stedenbouw- c.q. milieuambtenaren. Indien de milieuvergunningsaanvraag onvolledig blijkt te zijn, wordt de mogelijkheid voorzien voor de exploitant om zijn dossier aan te vullen, binnen een door de Vlaamse Regering vast te stellen termijn. Deze mogelijkheid wordt niet expliciet voorzien bij de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning. Dat onderscheid vloeit echter voort uit het feit dat de reguliere, generieke procedures voor een milieuvergunning c.q. een stedenbouwkundige vergunning op dat punt uiteenlopen. Bij het uittekenen van de stedenbouwkundige vergunningsprocedure is het immers onwenselijk geacht om de administraties te verplichten om aanvragers in staat te stellen om hun dossier aan te vullen of te vervolledigen. Indien de bouwplannen geheel of gedeeltelijk ontbreken, kan dat gebrek bijvoorbeeld niet zomaar op eenvoudige wijze worden rechtgezet. Bij de milieuvergunningsprocedure kunnen onvolledige aanvragen makkelijker worden vervolledigd door het aanleveren van snel beschikbare technische inlichtingen of gegevens of het geven van nadere toelichtingen. Merk wel op

dat het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek binnen de stedenbouwprocedure doorgevoerd wordt binnen een 'ordetermijn' van 14 dagen, en niet binnen een vervaltermijn; dat laat desgevallend toe om, zo een eenvoudige remediëring mogelijk is, toch een remediëringsinitiatief te kunnen ondernemen.

In het nieuwe artikel 8septies worden de adviesvragen op elkaar afgestemd in de zin dat aan eenzelfde instantie in een keer advies wordt gevraagd en dat de adviezen die wat de inhoud ervan betreft, door het van toepassing zijn van andere regels, wel kunnen verschillen, toch minstens samen worden uitgebracht.

Het nieuwe artikel 8octies voert een belangrijke afstemming en vereenvoudiging in door het openbaar onderzoek van de twee vergunningsaanvragen samen te organiseren. Er wordt dus over beide aanvragen steeds één gemeenschappelijk openbaar onderzoek georganiseerd, ook indien de stedenbouwkundige aanvraag in principe niet aan een openbaar onderzoek moet worden onderworpen. De organisatie van het openbaar onderzoek verloopt conform de uitvoeringsbepalingen bij artikel 11, §1, van het Milieuvergunningsdecreet, nl. de bepalingen van hoofdstuk V van titel I van het VLAREM.

Er wordt daarbij verduidelijkt dat de weerlegging van de bezwaren apart moet gebeuren, op grond van de specifieke wetgeving, om bevoegdheidsoverschrijding te voorkomen, maar anderzijds wordt er gevraagd dat er een inhoudelijke afstemming is, zodat tegenstrijdigheden zo veel mogelijk uitgesloten worden.

Artikel 8nonies vraagt een gelijktijdige beslissing over beide aanvragen. Daarom wijzigt ook artikel 5 van dit ontwerpdecreet het bestaande artikel 6 van het Milieuvergunningsdecreet.

Er is geen sanctie voorzien wanneer de beslissingen binnen die termijn, maar toch niet op dezelfde dag worden genomen. Indien over de beide aanvragen uitzonderlijk toch op een andere datum zou worden beslist (telkens binnen de voorziene termijn), wordt dit opgevangen door de gelijktijdige betekening van beide beslissingen aan de aanvrager. Het is de betekening die de beroepstermijnen doet lopen.

De wijze van kennisgeving wordt afgestemd op die van het decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, waarin rekening wordt gehouden met andere manieren van beveiligde zending dan aangekend versturen.

Artikel 5

De behandelingstermijn in eerste aanleg wordt voor vergunningsaanvragen voor inrichtingen van klasse 2 van drie maanden op 105 dagen, zijnde kalenderdagen, gebracht. Deze termijn is gebaseerd op de behandelingstermijn van 75 dagen die verlengd kan worden met 30 dagen wegens een openbaar onderzoek voor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning.

De termijn van 105 dagen geldt ook als er voor een samengevoegde stedenbouwkundige aanvraag, mocht deze apart ingediend zijn geweest, op zich geen openbaar onderzoek vereist zou zijn geweest.

Zowel voor de milieuvergunning (bestaande wetgeving) als voor de stedenbouwkundige vergunning (zowel voor ontvoogde als voor niet-ontvoogde gemeenten volgens de toekomstige wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening) zal de sanctionering van deze termijn, die niet in deze specifieke regelen wordt vermeld, een stilzwijgende weigering zijn. Het is dus een vervaltermijn, en geen termijn van orde.

In combinatie met de termijn van 14 dagen waarin voorzien is voor de ontvankelijk- en volledigverklaring van een aanvraag, wordt dit 119 dagen wanneer gerekend wordt vanaf de aanvraag.

Artikel 6

Omwille van de gelijkschakeling van de termijnen voor beide procedures, wordt de mogelijkheid van termijnverlenging bij de behandeling in eerste aanleg van een milieuvergunningsaanvraag voor een inrichting van de tweede klasse afgeschaft.

De verlenging blijft bestaan voor eersteklasse-inrichtingen en beroepen tweedeklasse-inrichtingen – die procedures veranderen niet. De verlenging is hiermee wel geschrapt voor alle eerste aanleggen tweede klasse, dus ook als ze niet bij een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning zijn gevoegd.

Artikel 7

Door de wijzigingen die aangebracht worden aan het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de daarbij behorende henummering is het ook noodzakelijk dat verwijzin-

gen naar dit decreet in andere decreten worden aangepast. Zo dient artikel 4 van het EPB-decreet van 22 december 2006 aangepast te worden. Dit artikel verwijst thans naar het artikel 99, §1, 1°, 6° en 7°, van het decreet Ruimtelijke ordening. De correcte nieuwe verwijzing is naar het artikel 93, 1°, 6° en 7°.

Het invoeren van de meldingsplicht heeft echter ook een aantal beperkende gevolgen voor het toepassingsgebied van de energieprestatieregelgeving. Het huidige artikel 4, §1, eerste lid, van het EPB-decreet bepaalt immers dat de Vlaamse Regering de EPB-eisen bepaalt waaraan gebouwen moeten voldoen waarvoor een aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning wordt ingediend, als vermeld in artikel 99, §1, 1°, 6° en 7°, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Indien gebouwen die thans conform dit artikel 99, §1, 1°, 6° en 7°, aan de vergunningsplicht onderworpen zijn, met toepassing van het artikel 93.1, §1, zoals ontworpen, aan de vergunningsplicht worden onttrokken en dus meldingsplichtig worden gemaakt, betekent dit dat de energieprestatie-eisen die de Vlaamse Regering krachtens artikel 4, §1, van het EPB-decreet oplegt niet langer van toepassing zijn op deze gebouwen. Het invoeren van de meldingsplicht heeft evenwel niet de bedoeling deze gebouwen aan de toepassing van de energieprestatieregelgeving te onttrekken.

Daarom dient in artikel 4, §1, van het EPB-decreet een lid te worden ingevoerd dat bepaalt dat het invoeren van de meldingsplicht, vermeld in artikel 93.1, §1, van het decreet van mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, voor de gebouwen, vermeld in artikel 4, eerste lid, de door de Vlaamse Regering op grond van het eerste lid vastgestelde energieprestatie-eisen onverminderd van toepassing laat.

Artikel 8

Er wordt aan de Vlaamse Regering een evaluatie gevraagd van de werking van het uniek gemeentelijk loket in 2012. Zo de werking positief wordt beoordeeld, kan nagegaan worden of het loket niet kan worden uitgebreid naar andere aanvragen.

Artikel 9

Om zeker te zijn dat wat de afstemming van de procedures betreft, beide decreten tegelijk in werking treden en om te garanderen dat de eventueel nodige

uitvoeringsmaatregelen genomen zijn, wordt de bepaling van de inwerkingtreding overgelaten aan de Vlaamse Regering.

Gezien om gevoegd te worden bij het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet.

*De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme,
Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Hilde CREVITS

VOORONTWERP VAN DECREET

d.d. 23 mei 2008

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet.

Op voorstel van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk II. Wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

Art. 2. In artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, vervangen bij het decreet van 9 november 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1°in §1, eerste lid, worden de woorden “handelingen, werken en wijzigingen, bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” telkens vervangen door de woorden “handelingen als vermeld in artikel 93 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening”;

2°in §1, tweede lid, worden de woorden “artikel 128, §1, eerste en tweede lid,” vervangen door de woorden “artikel 116, §2,”;

3°in §1, derde lid, worden de woorden “handelingen, werken en wijzigingen, bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” vervangen door de woorden “handelingen als vermeld in artikel 93 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening”;

4°in §2, eerste lid, worden de woorden “artikel 99, §1” vervangen door de woorden “artikel 93”, worden de woorden “een vergunning nodig is” vervangen door de woorden “een vergunning, respectievelijk een melding nodig is” en worden de woorden “artikel 133bis, 1°, of artikel 193, §2bis, eerste lid,” vervangen door de woorden “artikel 115, §1, 1°”;

5°aan §2, eerste lid, wordt een zinsnede toegevoegd, die luidt als volgt:
“, of zolang die melding niet is gebeurd.”;

6°in §2, tweede lid, worden de woorden “dat de vergunning voor handelingen, werken en wijzigingen bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening definitief is verleend” vervangen door de woorden “dat de stedenbouwkundige melding definitief is verleend respectievelijk de melding is gebeurd”;

7°in §2, derde lid, worden de woorden “handelingen, werken en wijzigingen, bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” vervangen door de woorden “handelingen als vermeld in artikel 93, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” en worden de woorden “artikel 133bis, 2°, of artikel 193, §2bis, alinea 2,” vervangen door de woorden “artikel 115, §1, 2°”.

Art. 3. Aan artikel 6 van hetzelfde decreet wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Alle aanvragen, meldingen en mededelingen op grond van dit decreet waarvoor een college van burgemeester en schepenen bevoegd is, worden ingediend via het uniek gemeentelijk loket van de bevoegde gemeente of gemeenten.”

Art. 4. Na hoofdstuk I van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, wordt er een hoofdstuk Ibis, bestaande uit een artikel 8bis tot en met 8nonies, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk Ibis. Afstemming aanvraagprocedure stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning

Art. 8bis. Een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning kan worden samengevoegd met de aanvraag voor een milieuvergunning, als voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

1° de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning zijn wederzijds aan elkaar gekoppeld op grond van artikel 5 van dit decreet

- en artikel 115 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 2° het college van burgemeester en schepenen is voor beide aanvragen het bevoegde vergunningverlenende bestuursorgaan.

Aanvragen die aan de in het eerste lid vermelde voorwaarden voldoen, en door de vergunningaanvrager worden samengevoegd, worden hierna “samengevoegde aanvragen” genoemd.

Art. 8ter. Samengevoegde aanvragen worden behandeld overeenkomstig de bijzondere procedureregelen, vermeld in dit hoofdstuk.

Voor zover die bijzondere procedureregelen niets anders bepalen, zijn de procedures die gelden voor aanvragen die niet onder dit hoofdstuk ressorteren, aanvullend van toepassing.

Art. 8quater. Samengevoegde aanvragen worden op straffe van onontvankelijkheid ingediend bij het uniek gemeentelijk loket van de bevoegde gemeente of gemeenten.

Het uniek gemeentelijk loket wordt uitgebouwd als een fysiek loket, eventueel aangevuld met een virtueel loket.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen voor de organisatie van het uniek gemeentelijk loket, in het bijzonder met het oog op de toegankelijkheid en vlotte bereikbaarheid ervan. Ze kan tevens specifieke regelen bepalen voor de samenstelling van samengevoegde aanvraagdossiers.

Art. 8quinquies. Als niet voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8bis, dan meldt de daartoe door het college van burgemeester en schepenen aangewezen gemeentelijke ambtenaar dat aan de aanvrager, via het uniek gemeentelijk loket. In dat geval worden beide aanvragen verder afzonderlijk afgehandeld volgens de procedures die gelden voor aanvragen die niet onder dit hoofdstuk ressorteren.

Art. 8sexies. §1. De resultaten van de ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoeken van samengevoegde aanvragen worden via het uniek gemeentelijk loket en door middel van één brief aan de aanvrager gemeld.

§2. De behandeling wordt voor beide aanvragen definitief stopgezet als:

- 1° de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning onontvankelijk of onvolledig is;
- 2° de aanvraag voor een milieuvergunning onontvankelijk is;
- 3° de aanvraag voor een milieuvergunning onvolledig is en het dossier niet tijdig wordt aangevuld binnen een eenmalige door de Vlaamse Regering te bepalen termijn die niet langer mag zijn dan vijftien dagen.

§3. Samengevoegde aanvragen worden geacht ontvankelijk en volledig te zijn als de brief, vermeld in §1, niet wordt betekend binnen een termijn van veertien

kalenderdagen, die ingaat op de dag na de dag waarop de samengevoegde aanvragen werden ingediend. Als datum van betekening geldt de datum van poststempel.

Het eerste lid geldt alleen als de dossiertaks, opgelegd krachtens artikel 19bis, betaald is.

§4. In afwijking van artikel 9, §6, is de eerste dag na de dag waarop het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek aan de aanvrager wordt verstuurd of waarop de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag stilzwijgend werd bevestigd, de begindatum voor de behandelingstermijn.

Art. 8septies. Als over samengevoegde aanvragen een advies moet worden ingewonnen bij dezelfde adviserende instantie, dan wordt aan die instantie één gezamenlijke adviesvraag voorgelegd.

De adviezen die worden verleend op grond van een gezamenlijke adviesvraag, worden gelijktijdig uitgebracht.

Art. 8octies. §1. Samengevoegde aanvragen worden steeds onderworpen aan één gemeenschappelijk openbaar onderzoek, georganiseerd overeenkomstig de bij milieuvergunningsaanvragen gebruikelijke procedure.

§2. In het beslissingsproces over de milieuvergunningsaanvraag wordt ingegaan op de milieugebonden bezwaren en de bezwaren over de planologische verenigbaarheid van datgene waarvoor de milieuvergunning wordt aangevraagd.

In het beslissingsproces over de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning wordt ingegaan op de stedenbouwkundige en ruimtelijk gebonden bezwaren.

Als dezelfde bezwaren in beide beslissingsprocessen worden behandeld, worden ze op gelijke wijze weerlegd of nagevolgd.

Art. 8nonies. Het college van burgemeester en schepenen onderzoekt samengevoegde aanvragen gelijktijdig en neemt op dezelfde dag een beslissing over beide aanvragen.

Beide beslissingen worden gelijktijdig, via het uniek gemeentelijk loket, aan de aanvrager betekend.”

Art. 5. In artikel 9, §3, van hetzelfde decreet worden de woorden “drie maanden” vervangen door de woorden “105 dagen”;

Art. 6. In artikel 10, eerste lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “de vastgestelde termijn” en de woorden “Zij deelt deze beslissing mee” de woorden “tenzij het een beslissing betreft in eerste aanleg over een inrichting van de tweede klasse” toegevoegd.

Hoofdstuk III. Wijziging van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet

Art. 7. In artikel 4 van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 worden de woorden “artikel 99, §1, 1°, 6° en 7°” vervangen door de woorden “artikel 93, eerste lid, 1°, 6° en 7°”;

2° in §1 wordt tussen het eerste en tweede lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

”De invoering van de meldingsplicht, vermeld in artikel 93.1, §1, van het decreet van mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening laat voor de gebouwen, vermeld in het eerste lid, de door de Vlaamse Regering op grond van het eerste lid vastgestelde EPB-eisen onverminderd van toepassing.”;

3° in §2 worden de woorden “artikel 99, §1, 1°, 6° en 7°” vervangen door de woorden “artikel 93, eerste lid, 1°, 6° en 7°”.

Hoofdstuk IV. Slotbepalingen

Art. 8. De Vlaamse Regering evalueert de effectiviteit van de bepalingen van artikel 3 tot en met 6.

Een eerste evaluatierapport is uiterlijk op 31 december 2013 voorhanden. Het wordt ter informatie voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

Art. 9. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 2 tot en met 6, die in werking treden op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Hilde CREVITS

ADVIES VAN DE VERENIGING VAN DE VLAAMSE PROVINCIES

Boudewijnlaan 20-21 • B-1000 Brussel
tel. 02-512 11 52 • fax 02-502 46 80
e-mail : vvp.studiedienst@vlaamseprovincies.be
www.vlaamseprovincies.be

STANDPUNT

“UNIEK LOKET”

of

“Voorontwerp van decreet
tot afstemming van de aanvraagprocedures
van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning”

1. Inleiding

Met het schrijven van minister H. Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en natuur van 28 mei 2008 is de VVP gevraagd advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het milieuvergunningendecreet van 28 juni 1985.

De VVP heeft onderstaand de volgende opmerkingen en bedenkingen.

2. Situering

Per gemeente wordt een "uniek loket" voorzien voor het indienen van aanvragen waarvoor de gemeenten bevoegd zijn, dus niet de klasse-1 milieuvergunningsaanvragen die blijvend moeten worden ingediend bij het provinciebestuur (dat was trouwens ook de wens van de VVP omdat anders het netwerk en de pro-actieve werking van de provinciale milieudiensten zouden verloren gaan). In de nota aan de Vlaamse Regering staat terecht dat het voor de klasse-1 milieuvergunningsaanvragen niet aangewezen is een "omweg" te maken en dat de rechtstreekse weg naar de behandelende ambtenaar belangrijker en efficiënter is.

In grote lijnen voorziet het decreet dat voor gezamenlijke aanvragen (milieuvergunning en stedenbouwkundige vergunning), in het decreet een "volwaardige aanvraag" genoemd, dat er maar één openbaar onderzoek zou zijn. De rest van de procedure verloopt volgens de resp. vergunningenstelsels (aparte weerlegging van de bezwaren, aparte beslissingen, wel gelijktijdig).

In se verandert er niets aan de procedures voor de behandeling van de klasse-1 milieuvergunningsaanvragen en van de beroepen tegen de beslissingen van Schepencolleges over klasse-2 milieuvergunningsaanvragen.

Ook wordt nog opgemerkt dat de nieuwe bepalingen niet van toepassing zijn voor de klasse-2 dossiers van openbare besturen die blijvend worden behandeld door de deputatie en dus ook niet worden ingediend bij het "uniek" loket.

Het al dan niet gelijktijdig indienen blijft altijd een keuze van de exploitant. De twee samen ingediende aanvragen moeten daarenboven een inhoudelijk verband hebben en moeten volwaardig zijn. Het gaat niet over meldingen klasse-3 en over mededelingen van kleine veranderingen, daar voor deze

procedures geen openbaar onderzoek zijn voorzien, maar enkel over klasse-2 milieuvergunningsaanvragen.

Toch is het nieuw hoofdstuk II bis (art. 8bis t.e.m.) vrij onduidelijk over de link met de afhandeling stedenbouwkundig dossier (de zgn. verwijzing naar de "spiegelbepalingen", de overeenkomstige bepalingen in het decreet van 18 mei 1999 houdende de Ruimtelijke Ordening). Eigenlijk wordt quasi nergens vermeld dat de stedenbouwkundige aanvraag wordt afgehandeld volgens de stedenbouwkundige regelgeving, met uitzondering bij de bepalingen over de afhandeling van de bezwaren van het openbaar onderzoek (art.8 octies) waar dan wel over het beslissingsproces van de stedenbouwkundige vergunning wordt gesproken.

De grootste impact van de decreetswijziging zal voor de gemeentebesturen zijn die zullen geconfronteerd worden met een bijkomende procedure, met afwijkende bepalingen van de normale procedure (in casu volledigheidverklaring) met een verhoogde kans voor procedure - fouten, voor de "volwaardige aanvragen".

Bovendien wordt ook de beslissingstermijn van alle milieuvergunningsaanvragen klasse-2 die bij de gemeenten worden ingediend (dus niet alleen de "volwaardige" aanvragen) verminderd tot 105 dagen (nu is het 3 maand en verlengbaar met anderhalve maand of ca. 135 dagen).

Hier stelt de VVP zich de vraag of hierdoor de kwaliteit van de afgeleverde milieuvergunningen en stedenbouwkundige vergunningen (in geval van een "volwaardige " aanvraag) kan gegarandeerd blijven, hetgeen anders onvermijdelijk zal leiden tot vermijdbare beroepsprocedures bij de provincies.

Daarbij nog de bedenking dat door de voorziene verhoging van de indelingsdrempels een aantal klasse-1 bedrijven klasse-2 zullen worden (cfr. Vlarentrein) en de beslissingstermijn van deze "ex – klasse 1" milieuvergunningsaanvragen dan wordt teruggebracht van 6 maand naar 105 dagen, zodat men zich dan terecht vragen kan stellen over de kwaliteit van de afgeleverde milieuvergunningen.

Alhoewel er in se niets wordt gewijzigd aan de beroepsprocedures bij de deputatie, stelt de VVP zich de vraag of er niet meer, eventueel vermijdbare, beroepen zullen zijn als gevolg van "stilzwijgende weigeringen" door tijdsgebrek bij de gemeentebesturen en de verwarring die ook bij derden zal gecreëerd worden.

Doordat immers de twee procedures door mekaar lopen kan dit verwarrend zijn voor derden om uit te maken welke argumenten zij dienen aan te halen tijdens het openbaar onderzoek in het kader van de stedenbouwkundige aanvraag en welke in het kader van de milieuvergunningsaanvraag. Het uitsorteren en de weerlegging van de bezwaren in de afzonderlijke beslissingen van het College van Burgemeester en Schepenen zal vaak niet zo evident zijn. Gevolg kan dan ook zijn dat derden die in beroep gaan argumenten aanhalen tegen de milieuvergunning eigenlijk stedenbouwkundige argumenten betreffen en omgekeerd.

Het ontvankelijk verklaren van beroepen bij de deputatie zal dus in bepaalde gevallen extra onderzoek vragen hetgeen een bijkomende belasting zal betekenen voor de provinciale administraties.

3. Impact op de behandeling van de beroepsdossiers door de deputatie

De deputaties hebben de decretale opdracht om als beroepsinstantie te oordelen over beroepen tegen beslissingen van de schepencolleges zowel over stedenbouwkundige aanvragen als over milieuvergunningsaanvragen van klasse-2 inrichtingen waarvoor de gemeenten in eerste aanleg bevoegd

zijn..

De VVP stelt zich de vraag hoe de procedures als gevolg van de decreetswijziging zullen verlopen en heeft hierbij volgende vragen/bedenkingen:

- In art. 8 nonies van het ontwerpdecreet staat vermeld dat het College van Burgemeester en Schepenen gelijktijdig de samengevoegde aanvragen onderzoekt en op **dezelfde dag een beslissing** neemt over beide aanvragen. Beide beslissingen worden gelijktijdig via het loket aan de aanvrager betekend. De betekening gebeurt volgens de resp. vergunningsprocedures.
- In art. 5 wordt de beslissingstermijn van de milieuvergunningsaanvraag voor het College van Burgemeester en Schepenen teruggebracht tot 105 dagen (niet meer verlengbaar!). Deze termijn is gebaseerd op de behandelingstermijn van 75 dagen die verlengd kan worden met 30 dagen wegens openbaar onderzoek voor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning.
In de nieuwe stedenbouwkundige procedure (ontvoogde gemeenten) is deze termijn van 105 dagen bindend (art. 113§2 van het decreet RO). In de oude procedure (niet-ontvoogde gemeenten) is de 75 dagen een termijn van orde die in de praktijk niet wordt gehaald.
Hierbij de vraag of door de bepaling van art.8 nonies de termijn van de oude procedure (75 dagen: termijn van orde) dan een bindende termijn van 105 dagen wordt omdat de beslissingen gelijktijdig moeten zijn, en dat door de wijziging van het Milieuvergunningendecreet?

Daarnaast stellen zich o.i. de volgende scenario's die in het voorontwerp niet aan bod komen:

1° de beslissingen zijn **niet gelijktijdig** maar wel binnen de termijn van 105 dagen?

2° er zijn **geen** beslissingen (ofwel milieuvergunningsaanvraag, ofwel stedenbouwkundige aanvraag, ofwel beide) binnen de termijn van 105 dagen ?

De VVP is vragende partij dat de juridische consequenties en in het bijzonder voor de beroepen, hiervan, zouden worden uitgewerkt of mochten ze al onderzocht zijn, dan verduidelijkt en met de bedenking dat zowel bij de milieu- als bij de stedenbouwkundige dossiers (bij ontvoogde gemeenten) de "stilzwijgende weigering" blijft bestaan.

4. Besluit

Met de voorgestelde decreetswijziging wordt er een nieuwe "procedure" in het leven geroepen, procedure die evenwel facultatief is en waarmee de gemeentebesturen in eerste aanleg zullen geconfronteerd worden.

De VVP vraagt zich af of de juridische gevolgen en in het bijzonder voor de behandeling beroepsdossiers bij de deputatie voldoende zijn ingeschat, temeer er thans geen duidelijk zicht is over de "spiegelbepalingen" die in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zouden worden ingevoerd.

Contactpersoon:	Raf.barzeele@oost-vlaanderen.be Peter.gorle@vlaamseprovincies.be
Referentie:	PG/N/M080616.117

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 24 juni 2008
082406_Advies uniek loket bouw- en milieuvergunning

Advies

Uniek loket bouw- en milieuvergunning

1. Inleiding

De SERV werd op 29 mei door de Vlaamse minister van Openbare werken, Energie, Leefmilieu en Natuur om advies gevraagd over een voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en houdende wijziging van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet, kortweg het decreet uniek loket bouw- en milieuvergunning.

In het voorontwerp van decreet is voorzien dat, onder bepaalde voorwaarden, een stedenbouwkundige vergunning samen met een milieuvergunning kan worden aangevraagd voor vergunningen die in eerste administratieve aanleg afgeleverd worden door het college van burgemeester en schepenen. Vandaag moeten voor éénzelfde project met betrekking tot de milieu- en stedenbouwkundige aspecten twee onderscheiden vergunningsaanvragen worden ingediend.

De voorgestelde regering omvat evenwel meer dan de mogelijkheid om de vergunningsaanvragen gezamenlijke bij één loket in de gemeente te dienen:

- de resultaten van de ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoeken worden via het uniek loket en door middel van één brief aan de aanvrager gemeld ;
- indien over de beide aanvragen een advies moet worden ingewonnen bij dezelfde adviserende instantie, dan wordt aan deze instantie één gezamenlijke adviesvraag voorgelegd ; de adviezen moeten uiteraard gelijktijdig worden uitgebracht (het blijft wél gaan om onderscheiden adviezen)
- er wordt één gemeenschappelijk openbaar onderzoek georganiseerd ;
- in het beslissingsproces over de milieuvergunning wordt ingegaan op milieugebonden bezwaren en bezwaren aangaande de planologische inpasbaarheid van het aangevraagde ; bij de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag wordt ingegaan op alle stedenbouwkundige en ruimtelijk gebonden bezwaren ; bezwaren die in beide beoordelingsprocessen aan bod komen, worden op gelijke, gecoördineerde wijze behandeld, weerlegd, c.q. nagevolgd ;
- het college van burgemeester en schepenen onderzoekt de aanvragen gelijktijdig en neemt op dezelfde dag een beslissing over beide aanvragen ; de beslissingen worden uiteraard ook gelijktijdig, via het uniek loket, aan de aanvrager betekend.

Het voorontwerp regelt de aanpassingen die nodig zijn in het milieuvergunningsdecreet (en de technische afstemming met het EPB-decreet).

In het voorontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid zijn analoge bepalingen opgenomen voor de bouwvergunning. De SERV bracht daarover advies uit op 23 mei 2008.

2. Advies

Zoals reeds vermeld in zijn advies van 23 mei 2008 over het decreet ruimtelijke ordening, waarin de regeling van het uniek loket eveneens werd opgenomen, ondersteunt de raad de procedure van het unieke loket. De raad is immers reeds lang vragende partij voor de oprichting van een uniek loket op gemeentelijk niveau. Gelet op de aan de gang zijnde evolutie, waarbij meer bedrijven tot Vlarex-klasse 2 zullen gaan behoren, zal dit voor veel bedrijven een belangrijke administratieve vereenvoudiging kunnen betekenen.

Ten aanzien van het voorliggende voorontwerp wenst de raad evenwel enkele bemerkingen te maken:

1. Het uniek loket voor de gezamenlijke aanvraag van een bouw- en milieuvergunning en de integratie van (onderdelen van) de procedure werd al herhaaldelijk aangekondigd. Al in 2005 was het onderdeel van het Vlaamse actieplan reguleringsmanagement 'goede regels, eenvoudige procedures' en verklaarde de Vlaamse regering dat "het reeds in 2004 opgestarte project zou worden voortgezet en afgerond in 2005". Ook de administratieve lastenbesparing werd al herhaaldelijk gecommuniceerd zonder dat die daadwerkelijk is gerealiseerd. Met het voorliggende voorontwerp wordt een nieuwe stap gezet in de realisatie van het uniek loket. Maar de SERV stelt vast dat in het decreet de datum van **inwerkingtreding** ervan wordt overgelaten aan de Vlaamse Regering. De raad vraagt dat het decreet zo snel mogelijk effectief in werking treedt op een datum die in het decreet zelf wordt vastgelegd.
2. In deze context vindt de raad een **evaluatie** van de werking van het uniek loket tegen 31 december 2013 (voorzien in art. 8 van het voorontwerp) te laat. De SERV dringt erop aan dat een evaluatie ten laatste twee jaar na de inwerkingtreding van het uniek loket gebeurt en vraagt dat die evaluatie goed wordt voorbereid. Het gaat in principe immers om 308 loketten die moeten worden geëvalueerd.

3. De SERV vraagt **afstemming** met het *eMil-milieuvergunningenloket*. De beleidsbrief Leefmilieu en Natuur 2007-2008 stelt dat de eerste versie van het milieuvergunningenloket eMil eind 2008 zal worden gelanceerd. De raad dringt aan op snelle realisatie van eMil samen met het unieke gemeentelijke loket. Uiteraard moeten beide goed op elkaar afgestemd worden. Verder merkt de SERV op dat er een zekere afstemming nodig zal zijn met het uniek loket dat in oprichting is in het kader van de omzetting van de *Europese Dienstenrichtlijn*.
4. De raad heeft vragen bij de globale **verlenging van de vergunningsprocedure** van 75 dagen naar 105 dagen¹, zeker omdat men vandaag heel wat inspanningen doet om de termijn van 75 dagen te kunnen halen.
5. De raad vraagt verder om de procedure ingeval van een gezamenlijke aanvraag van een bouw- en milieuvergunning op twee punten te verduidelijken en ongewenste effecten te vermijden. Ten eerste wat betreft de termijnen. De raad vraagt of het correct is te stellen dat indien de behandeling van de bouwvergunning vertraging oploopt en niet binnen de vooropgestelde termijn is afgehandeld, er in het geval van een samengevoegd dossier een **stilzwijgende weigering** is, aangezien de termijn van de milieuvergunning wel bindend zijn. Volgens de SERV kan dat niet de bedoeling zijn. Ten tweede vraagt de SERV of een negatief advies in bijvoorbeeld de behandeling van de bouwvergunning aanleiding geeft tot een weigering van zowel de bouw- als de milieuvergunning, waardoor men afzonderlijk in **beroep** moet gaan voor de twee vergunningen. Ook dit is volgens de SERV niet aangewezen.
6. Tussen de teksten van het voorliggende voorontwerp (wijziging milieuvergunningsdecreet) en nieuwe voorontwerp van decreet ruimtelijke ordening zijn er enkele taalkundige **verschillen**. Bovendien blijken de onderlinge verwijzingen niet allemaal te kloppen. Er zijn ook inhoudelijk enkele verschillen tussen de beide teksten. Met name art. 3, art. 4 (art.8sexies§4) en art. 6 zijn nieuw of inhoudelijk verschillend in het voorliggende voorontwerp. De raad vraagt daarom dat de beide voorontwerpen taalkundig en legistiek op mekaar worden afgestemd.
7. De SERV wijst erop dat de memorie van toelichting (p. 3) **onduidelijkheid** creëert omdat er op de ene plaats staat dat het uniek loket fungeert “voor alles waarvoor de gemeenten bevoegd zijn in het kader van het milieuvergunningsdecreet”, en op een andere plaats dat het loket “wel wordt ingesteld voor alle soorten aanvragen en meldingen in het kader van het milieuvergunningsdecreet”.

¹ In combinatie met de termijn van 14 dagen waarin voorzien is voor de ontvankelijk- en volledigverklaring van een aanvraag wordt dit 119 dagen wanneer gerekend wordt vanaf de aanvraag.

8. Tot slot benadrukt de SERV dat de exploitant steeds de **keuze** moet hebben om ofwel een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning samen te voegen met de aanvraag voor een milieuvergunning, ofwel om de beide aanvragen afzonderlijk in te dienen. Deze keuzemogelijkheid is van belang omdat vragen omtrent de vergunbaarheid zich kunnen situeren op ruimtelijk vlak, waardoor de exploitant daarover eerst klaarheid wil vooraleer kosten te maken voor de aanvraag van een milieuvergunning (of omgekeerd). Deze keuzemogelijkheid is uit de tekst van het voorontwerp niet steeds even duidelijk.

In de ruimtelijke ordening is er in dat verband de mogelijkheid van de projectvergadering in het kader van het stedenbouwkundig attest, en de vraag van de SERV in zijn advies over het decreet ruimtelijke ordening om dit principe van de projectvergadering te verruimen naar de vergunningsaanvraag. Het kan nuttig zijn om dit verder uit te breiden naar de milieuvergunning, maar dat is volgens de SERV geen afdoende alternatief voor een afzonderlijke indiening. Het is immers de vraag of in het geval van een milieuvergunning de projectvergadering wel eenzelfde duidelijk resultaat zal opleveren gezien de diversiteit van instanties die advies moeten leveren. Ook bezwaren in het kader van het openbaar onderzoek zijn op dat moment nog niet behandeld.

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD RUIMTELIJKE ORDENING –
ONROEREND ERFGOED

Vlaamse overheid

Mevrouw Hilde Crevits
Vlaams minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur.

Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening
– Onroerend Erfgoed
PHOENIX-gebouw 9de verdieping
Koning Albert II-laan 19 bus 24, 1210 Brussel
Tel. 02 553 83 02- Fax 02 553 83 05

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
vragen naar / e-mail	telefoonnummer	datum	1
Lelièvre Bert	02/553.83.19	24 juni 2008	
<u>Bert.lelievre@rwo.vlaanderen.be</u>			

Betreft: Advies van de SARO over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 en het decreet van 22 december 2006.

Geachte mevrouw Minister,

Gevolgsgevend aan uw schrijven dd. 28 mei 2008, kan ik u meedelen dat de SARO na beraadslaging op de vergadering van 18 juni jl. het inliggend advies binnen de vooropgestelde termijn van 30 dagen heeft uitgebracht.

De Boerenbond onthoudt zich bij dit advies omdat zij hierover via de SERV advies wenst uit te brengen.

Met vriendelijke groeten,

i.o.

Filip Loosveldt
Voorzitter SARO

SARO

ADVIES BETREFFENDE

**VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 28 JUNI
1985 BETREFFENDE DE MILIEUVERGUNNING TOT AFSTEMMING VAN DE
AANVRAAGPROCEDURES VAN DE STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING EN
MILIEUVERGUNNING EN HOUDENDE WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 22 DECEMBER
2006 HOUDENDE EISEN EN HANDHAVINGSMAATREGELEN OP HET VLAK VAN DE
ENERGIEPRESTATIES EN HET BINNEKLIMAAT VAN GEBOUWEN EN TOT INVOERING VAN
EEN ENERGIEPRESTATIECERTIFICAAT EN TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 22 VAN HET
REG-DECREET**

ADVIES

De SARO staat positief ten aanzien van het voorontwerp van decreet dat de realisatie van het uniek gemeentelijk loket m.b.t. de milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning beoogt. Het voorontwerp bevestigt het vertrouwen in de lokale besturen, het stuurt aan op een transparante, toegankelijke en verstaanbare overheidsadministratie. Het streeft naar betrouwbare, doeltreffende en samenhangende dienstverlening en administratieve vereenvoudiging, weliswaar voor een welbepaalde categorie waarvan de stedenbouwkundige impact beperkt mag beschouwd worden. Het beoogt een één-lokettoepassing, gebaseerd op een integratie van frontoffices en op mekaar afgestemde backoffices over de materies heen. Het voorziet terzelfdertijd in een laagdrempelig toegangskanaal, met name de gemeente, en voorziet het bovendien in de verdere aanvulling met een virtueel (gebaseerd op internettechnologie) loket.

Het voorontwerp van decreet stelt de automatische samenvoeging niet verplicht, maar gaat er zonder meer van uit dat samenvoegen in principe een evidente keuze is gezien de procedurele voordelen die eraan gekoppeld zijn.

De SARO wenst echter de gelijktijdige indiening verplicht te zien (zoals in het Brussels Gewest) in de gevallen waar het gebouw evident gekoppeld zal zijn aan een gekende activiteit die een milieuvergunning vergt.

Het voorontwerp van decreet voorziet verder ook dat het uniek gemeentelijk loket wordt uitgebouwd als één fysiek loket, eventueel aangevuld met een virtueel loket en bepaalt ook dat de Vlaamse Regering nadere regels kan bepalen voor de organisatie van het uniek gemeentelijk loket. De vraag rijst dan ook hoe ver de Vlaamse Regering in het bepalen van de nadere regels overeenkomstig dit decreet kan en wenst te gaan, meer bepaald of zij het initiatief in eerste instantie overlaat aan de gemeenten om hier zelf in te acteren, dan wel dat zij onmiddellijk voorziet in een aantal opgelegde bepalingen.

De Raad merkt tot slot op dat een verdere uitzuivering van de procedures enerzijds vervat in het decreet RO en anderzijds in het decreet milieuvergunningen aangewezen is. Zo is het bijvoorbeeld niet duidelijk of het college van burgemeester en schepenen, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dan wel de milieuambtenaar ingeval van de samengevoegde aanvraag, de adviezen inwint. Ander voorbeeld vormt de termijn voor een samengevoegde aanvraag die steeds 105 dagen bedraagt. De vraag dringt zich hier op of dit ook geldt voor de termijn van de stedenbouwkundige vergunning in het geval er hiervoor geen openbaar onderzoek moet worden gevoerd. Voor dergelijke aanvragen geldt voor de stedenbouwkundige vergunning immers een termijn van 75 dagen, wat aanzienlijk korter is.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VLAANDEREN

ADVIES
26 juni 2008

Voorontwerp van decreet afstemming milieuvergunning
– stedenbouwkundige vergunning (uniek loket)

Situering

De Minaraad ontving deze adviesvraag van minister Crevits op 28 mei 2008. De adviestermijn bedroeg 30 kalenderdagen. Deze adviesvraag werd ook voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening - Onroerend Erfgoed (SARO), de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG) en de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP).

Het voorliggende voorontwerp van decreet heeft als bedoeling om de aanvraagprocedures voor de milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning op elkaar af te stemmen. Concreet houdt het voorontwerp in dat een bedrijf dat een hinderlijke inrichting van 'klasse 2' wil bouwen en exploiteren (of vergunningsplichtig wil veranderen) bij een gemeentelijk loket de beide vergunningen samen kan aanvragen en dat de aanvragen een geharmoniseerde procedure doorlopen. Om deze doelstelling te kunnen bereiken, moeten het Milieuvergunningsdecreet (1985), het decreet Ruimtelijke Ordening (1999) en het EPB-decreet (2006) gewijzigd worden. De eerste en de derde reeks wijzigingen zit vervat in het voorliggende voorontwerp. De tweede reeks wijzigingen is opgenomen in een voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet Ruimtelijke Ordening waarover de Minaraad advies uitbracht op 22 mei 2008.

In het verleden waren er al veel studies en voorstellen om de milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning op elkaar af te stemmen of gedeeltelijk te integreren.

ABVV, ACLVB, ACV, Boerenbond, UNIZO en VOKA onthouden zich over dit advies omdat zij via de SERV advies uitbrachten

Hubert David
Voorzitter Minaraad

Advies

- [1] **Het principe achter het voorontwerp is positief.** De Minaraad staat positief tegenover het principe dat schuilt achter het voorontwerp. Het is een goed idee om verschillende vergunningsstelsels op elkaar af te stemmen of – waar mogelijk – te integreren. Dit voor zover er samenhang is tussen de te nemen beslissingen en op voorwaarde dat de samenhangende of geïntegreerde besluitvorming hierdoor niet te complex wordt.

- [2] **De koppeling van dit dossier aan de grote wijziging van het decreet Ruimtelijke Ordening (1999) kan problemen opleveren.** De bepalingen in het voorontwerp verwijzen naar bepalingen die nog moeten worden ingevoegd in het decreet Ruimtelijke Ordening (1999) door een voorontwerp van decreet waarover de Minaraad recent advies uitbracht. Hierdoor is de invoering van de nu voorgestelde hervorming gekoppeld aan de goedkeuring van een voorontwerp van decreet dat veel meer omvat dan de afstemming van de milieu- en de stedenbouwvergunning.

Deze koppeling van de twee dossiers zou problemen kunnen opleveren voor de realisatie van het voorliggende voorstel.

Algemeen liet de Minaraad zich in zijn (niet-unanieme) advies van 22 mei 2008 kritisch uit over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet Ruimtelijke Ordening, onder meer omdat de teksten niet rijp lijken om werkbaar te kunnen zijn.

Een punt dat specifiek belangrijk is voor dit dossier is dat het voorontwerp van het decreet Ruimtelijke Ordening een nieuw systeem van meldingsplichtige handelingen invoert. De Minaraad achtte de meerwaarde van die meldingsplicht twijfelachtig omdat de regelgeving hierdoor complexer wordt en er geen behoefte aan is naast de bestaande mogelijkheden (volledige vergunningplicht, volledige vrijstelling, vergunning met vrijstelling van architect, vergunning waarbij geen advies van gemachtigd ambtenaar nodig is).

- [3] **Het toepassingsgebied van de geïntegreerde procedure kan ruimer.** Het voorontwerp voert een geïntegreerde aanvraagprocedure in voor de milieu- en de stedenbouwkundige vergunning voor gekoppelde vergunningsdossiers waarvoor het college van burgemeester en schepenen bevoegd is. Het toepassingsgebied van de regeling is dus beperkt tot de aanvragen voor een milieuvergunning klasse 2 die ook een stedenbouwkundige vergunning behoeven en die worden behandeld in eerste aanleg.

De aanvrager heeft de mogelijkheid om gebruik te maken van de geïntegreerde procedure, maar is hiertoe niet verplicht. Hij kan ook afzonderlijk een milieuvergunning en een stedenbouwvergunning aanvragen volgens de bestaande procedures.

Het toepassingsgebied van de nieuwe regeling is substantieel. Er wordt een behoorlijke eerste stap gezet.

Toch rijst de vraag waarom het beperkt wordt tot de bedoelde gevallen. Waarom blijft de behandeling in beroep gesplitst?

Wat met het feit dat de aanvrager de keuze heeft tussen de geïntegreerde procedure of de twee afzonderlijke procedures?

- [4] Een degelijke en transparante beleidsvoorbereiding via een Reguleringsimpactanalyse (RIA) is wenselijk.** Het adviesdossier bevat geen RIA. Volgens de nota aan de Vlaamse Regering moet in dit geval geen RIA worden opgesteld *"omdat het uniek loket expliciet is opgenomen in hoofdstuk XII.A van het Vlaamse regeerakkoord."*

De vraag rijst of de beslissing om geen RIA op te stellen in overeenstemming is met de beslissingen van de Vlaamse Regering over het toepassingsgebied van de RIA (zie bijlage 1) en of een RIA toch een inhoudelijke meerwaarde had kunnen bieden.

De motivering in de nota aan de Vlaamse Regering die deel uitmaakt van het voorliggende dossier is niet erg duidelijk. Impliciet verwijst ze naar uitzondering 2: er moet geen RIA worden opgesteld voor *"decreten en besluiten waar geen vrije beleidsruimte voorhanden is."*

In het regeerakkoord (p. 70) is inderdaad beslist om de geïntegreerde vergunning te introduceren *"voor welbepaalde categorieën van activiteiten en inrichtingen die zowel een milieu- als stedenbouwkundige vergunning nodig hebben maar waarvan de stedenbouwkundige impact beperkt is."*

Het feit dat er een duidelijke afspraak is over het principe, betekent volgens de Raad echter nog niet dat meteen elke vrije beleidsruimte verdwenen is. Zoals ook wordt aangestipt in een eigen evaluatie door de diensten van de Vlaamse Regering van de toepassing van RIA (mededeling aan de Vlaamse Regering van 14 december 2007) is het onderzoek naar alternatieven een belangrijk aandachtspunt voor de verbetering van de kwaliteit van de regelgeving. In het verleden kwam het principe van de afstemming of integratie van de milieu- en de stedenbouwvergunning aan bod in verschillende studies en beleidsvoorstellen.¹ Het principe werd telkens op een andere manier uitgewerkt, wat illustreert dat er toch een zinvol debat mogelijk is over mogelijke alternatieven.

Mogelijk kwam het alternatievendebaat aan bod in een conceptnota die aan de Vlaamse Regering werd voorgelegd op 24 februari 2006. De Minaraad beschikt echter niet over dit document.

Een tweede meerwaarde die een RIA had kunnen bieden is dat het document - o.a. via een samenvatting van het beleidsdebat dat minstens sinds midden jaren '80 over dit onderwerp is gevoerd - transparantie had kunnen verschaffen over het dossier.

- [5] Een bijkomende 'geïntegreerde' vergunningsprocedure heeft voor- en nadelen.** Het feit dat een keuze wordt gelaten tussen een 'geïntegreerde weg' en de klassieke 'niet-geïntegreerde weg' impliceert dat het voorontwerp een

¹ Enkele voorbeelden:

- a) Ontwerp van decreet van 17 mei 1984 houdende aanvulling van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.
- b) Voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw van toenmalig Vlaams minister van Ruimtelijke Ordening, Theo Kelchtermans, dat voor advies werd voorgelegd aan de Minaraad op 9 februari 1994.
- c) De afspraken die werden gemaakt op de ondernemingsconferentie (2003) leidden tot verschillende voorstellen die werden uitgewerkt in opdracht van de Kenniscel Wetsmatiging. Uiteindelijk werd een voorstel van decreetwijziging ingediend bij het Vlaams Parlement, kort vóór de parlementsverkiezingen van 2004.
- d) LAGA, uitwerking van het vereenvoudigingsvoorstel inzake de '1 loket - functie' (2005).
- e) Voorstel van decreet van Ludo Sannen houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, wat de geïntegreerde milieu- en stedenbouwkundige vergunning betreft, Vlaams Parlement, Gedrukte Stukken, 2005-2006, nr. 688-1 (30 januari 2006).

bijkomende (geïntegreerde) procedure moet invoeren voor vergunningsdossiers die vallen onder het toepassingsgebied van de regeling.

Die nieuwe procedure voorziet in de volgende punten van afstemming:

- de beide aanvragen worden ingediend bij één loket bij de gemeente;
- er is één onderzoek naar de volledigheid van de aanvraagdossiers;
- de vergunningverlenende overheid vraagt eenmaal advies aan de instanties die zowel advies moeten verlenen over het aspect milieu als over het aspect ruimtelijke ordening; die instanties brengen hun adviezen over de beide aspecten gelijktijdig uit;
- er is een gemeenschappelijk openbaar onderzoek;
- de beslissingen over de beide aspecten moeten inhoudelijk consistent zijn;
- één beslissingstermijn.

Het nadeel van de gekozen oplossing is dat een bijkomende procedure wordt ingevoerd, eerder dan een bestaande procedure zo te hervormen dat ze kan gebruikt worden om gekoppelde aanvragen te behandelen. De vergunningsreglementering wordt hierdoor complexer.

Meer algemeen stelde de Minaraad in zijn advies van 22 mei 2008 over de voorgenomen wijziging van het decreet Ruimtelijke Ordening (punt 16): *"Er werd ook geen poging gedaan om de begrippenkaders van het milieurecht (in de strikte zin van het woord) en het ruimtelijke ordeningsrecht op elkaar af te stemmen, ook al zijn deze twee wetgevingscomplexen nauw met elkaar verwant. Integendeel, met de vervanging van het begrip 'inrichting' door het begrip 'constructie', groeit het begrippenarsenaal eerder verder uit elkaar. Dit kan onder meer problemen geven in het licht van de samenvoeging van de vergunningsaanvragen voor stedenbouwkundige en milieuvergunningen (nieuw artikel 119 van het DRO '99)."*

Voor het overige bevat de voorgestelde procedure vooral positieve aspecten:

- procedurehandelingen worden slechts eenmaal verricht in de plaats van twee keer, hetgeen een werkbesparing inhoudt;
- de beslissingen over de twee aspecten worden inhoudelijk op elkaar afgestemd, wat moet leiden tot een verbetering van de kwaliteit van de besluitvorming.

[6] De evaluatiebepaling is positief. Het is positief dat artikel 8 van het voorontwerp voorziet in een evaluatie van de voorgestelde regeling tegen eind 2013. Onder meer gelet op de lange en complexe voorgeschiedenis van dit dossier, is dergelijke evaluatie hier op zijn plaats.

[7] Technische opmerkingen.

- Het is de bedoeling om de bepalingen van de geïntegreerde procedure in extenso op te nemen in het Milieuvergunningsdecreet (1985) en in het decreet Ruimtelijke Ordening (1999). De bewoordingen van de twee voorontwerpen van wijziging zijn nu identiek.
Deze werkwijze houdt wel een gevaar in voor de toekomst. Als ooit een wijziging wordt aangebracht in één van de twee teksten, maar niet in de overeenkomstige tekst, ontstaat een inconsistentie.
- Samengevoegde aanvraagdossiers worden geacht ontvankelijk en volledig te zijn als de overheid binnen een termijn van 14 kalenderdagen na ontvangst van de aanvragen niet laat weten wat het resultaat is van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek van het dossier (artikel 8sexies, § 1).

Deze regel kan wellicht niet verhinderen dat de behandeling van de procedure

moet worden stopgezet als later zou blijken dat toch een essentieel dossierstuk ontbreekt. Om hierover geen misverstanden te laten bestaan, zou dit best verduidelijkt worden.

Referenties

1. Minaraad, ADVIES Voorontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid en voorontwerp van decreet betreffende het grond- en pandenbeleid, 22 mei 2008, nr. 2008|26.
(Advies met algemene onthoudingen van ABVV, ACLVB, ACV, Boerenbond, UNIZO en VOKA-Vlaams Economisch Verbond die via de SERV advies uitbrachten en met onthouding van de Vlaamse Hoge Bosraad op een paar specifieke punten).

Bijlage 1 – Toepassingsgebied RIA-plicht Bijlage 1 – Toepassingsgebied RIA-plicht

Volgens de beslissing van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 (versie na technisch nazicht van 12 januari 2007) is het toepassingsgebied van de RIA vanaf 1 januari 2007 als volgt omschreven:

“Een RIA is vereist voor elk decreet, besluit van de Vlaamse Regering of een wijziging ervan, met uitzondering van:

1.

Decreten en besluiten die ‘autoregulering’ van de Vlaamse overheid inhouden, dit is regelgeving die de eigen werking en organisatie van de Vlaamse overheid regelt. Dit betekent dat decreten die rechten of plichten toekennen/opleggen aan lokale besturen principieel wel RIA-plichtig zijn. Wel blijft het nuttig zoveel als mogelijk de effecten van regelgeving op de Vlaamse overheid, zoals beheerskosten en allerlei interne informatieverplichtingen, in kaart te brengen.

2.

Decreten en besluiten waar geen vrije beleidsruimte voorhanden is. Dit betekent dat dossiers waar de Vlaamse regelgever geen vrije juridische beleidsruimte (door hogere regelgeving) of politieke beleidsruimte (meer) heeft, niet onderworpen moeten worden aan RIA. Onder ‘geen vrije politieke beleidsruimte’ wordt verstaan dat de Vlaamse Regering de beleidscontouren al vooraf heeft goedgekeurd (regeringsbeslissingen) of gevalideerd (beleidsnota's, beleidsbrieven, mededelingen aan de Vlaamse Regering). Voorbeelden zijn decreten en besluiten ter goedkeuring van of die een gebonden implementatie inhouden van Europese, internationale of interregionale regelgeving.

3.

Decreten en besluiten zonder of met weinig inhoudelijke effecten of met een louter formeel karakter. Dit wil zeggen dat er niet langer een RIA vereist is voor voorgenomen regelgeving waarvan op voorhand met zekerheid vaststaat dat de impact voor de doelgroepen en betrokken partijen klein is. Deze uitzonderingsgrond geldt in het bijzonder voor de onderwijsregelgeving.

4.

Regelgeving inzake begroting en fiscaliteit, met uitzondering van beleidsheffingen en -belastingen.

5.

Regulering vervat in ruimtelijke plannen.”

ADVIES VAN DE VERENIGING VAN VLAAMSE STEDEN EN GEMEENTEN

vw VERENIGING VAN VLAAMSE STEDEN EN GEMEENTEN
 Paviljoenstraat 9 1030 Brussel T 02-211 55 00
 F 02-211 56 00 M info@vvsb.be W www.vvsb.be

AFSTEMMING MILIEUVERGUNNING EN STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING

VVSG-standpunt inzake voorstel VI.Reg. tot wijziging decreet Milieuvergunning en decreet R.O.

MIV = milieuvergunning
 SBV = stedenbouwkundige vergunning

De VVSG verwijst naar haar **eerdere standpunten** van 10 oktober 2005 en van 13 maart 2006.

De VVSG vindt het positief dat gewerkt wordt aan **afstemming** van de beide procedures en beslissingen. De VVSG vindt dat vrijwel alle beoogde doelstellingen van vereenvoudiging kunnen gehaald worden door zulke afstemming qua procedure en beslissingsmoment. De VVSG vindt het positief dat afgestapt is van het één-loket voor vergunningsaanvragen waarvoor de bevoegde overheid verschilt (gemeente SBV, provincie MIV).

VVSG vindt het positief dat de exploitant door deze procedurele vereenvoudiging er wellicht wordt toe aangespoord om de beide vergunningsaanvragen **gelijktijdig** in te dienen, maar herhaalt dat ze dit liefst **verplicht** zou zien (zoals in het Brussels Gewest) in de gevallen waar het gebouw evident gekoppeld zal zijn aan een gekende activiteit die een milieuvergunning vergt.

Eenzijds erkent de VVSG wel dat het zinvol kan zijn **één fysiek loket** te bieden voor beide vergunningsaanvragen, maar anderzijds blijft de VVSG het oneens zijn met een **centraal opgelegde verplichting** hiertoe. De organisatie van de gemeentelijke diensten behoort tot de beleidsvrijheid en interne organisatie van de gemeenten. Daarvoor is geen Vlaamse regelgeving nodig, zeker niet in het kader van wetmatiging.

Dat de regering dit aan de gemeenten als een verplichting wil opleggen verbaast te meer vermits zij omgekeerd wel weigert aan de exploitanten als verplichting op te leggen om hun aanvragen MIV en SBV **gelijktijdig** in te dienen.

Niettemin, misschien gaat het hier enkel om een misverstand over de betekenis van "een loket".

De VVSG gaat akkoord met één fysiek loket als dit b.v. inhoudt:

- de aanvraag - door postzending of door afgifte - kan gebeuren op dat éne adres, voor MIV én SBV tegelijk;
- de gemeente deelt in één brief de ontvankelijkheid en volledigheid van het dossier mee aan de aanvrager;
- de aanvrager krijgt de beslissing over de vergunningsaanvragen betekend via het uniek loket (contactinstantie);
- zowel bij de milieudienst als bij de stedenbouwkundige dienst zal de ambtenaar wijzen op de mogelijkheid en wenselijkheid van een gezamenlijke aanvraag bij het ene loket;
- de aanvrager kan aan het ene loket elementaire basisinformatie krijgen, b.v. een gemeentelijke brochure over stedenbouwkundige en/of milieuvergunningen, typeformulieren, bij verwijzing naar een specifieke dienst erop wijzen bepaalde documenten bij te hebben, e.d.m.;
- indien telefonisch gecontacteerd, verbindt het ene loket de aanvrager voor nadere vragen rechtstreeks door naar de juiste dienst;

Eén fysiek loket kan voor de VVSG **niet** verplicht inhouden (wel streven naar en stimuleren):

- dat de gemeentelijke dienst milieu en dienst RO fysiek bij elkaar moeten zitten. Dat is om allerlei redenen immers in diverse gemeenten niet haalbaar, temeer daar meer en meer het idee leeft om nog ande-

re vergunningen en dienstverleningen aan te vragen via één gelijkaardig loket (b.v. socio-economische vergunning, woonadvies, ...). Als de aanvrager technische informatie wenst, dan moet het ene loket hem kunnen verwijzen naar een eventueel ander bureau of adres.

De RIA (Regulerings Impact Analyse) ziet het ook zo, stellend dat "het aanspreekpunt enkel een centraal 'contactpunt' is; zonder dat deze antwoord zal kunnen geven op alle vragen. (...) men van de betrokken ambtenaren niet vereist dat ze zich grondig bijscholen om alle vragen rond bouw én milieu te kunnen beantwoorden; enkel dat hij snel de aanvrager met de juiste persoon/instantie kan doorverbinden". De RIA is weliswaar blijkbaar enkel uitgegaan van telefonische contacten, maar andere contacten andersluidend gaan duiden zou meteen de RIA waardeloos maken omdat dan belangrijke gemeentelijke kosten niet meegenomen zouden zijn in de RIA.

Ook bij de implementatie van het ene Sociaal Huis hebben de achtereenvolgende ministers, vanuit de praktijkervaringen, de VVSG-visie gevolgd dat niet een verplichtend opleggen het beste resultaat geeft, maar een beleid van gemeenten stimuleren met goede praktijkvoorbeelden en methodieken. Het is wenselijk dat de memorie van toelichting een en ander wat duidelijker in die zin zou formuleren.

Op strikt **procedureel** vlak stemt de VVSG in met:

- de inkorting van de termijn voor milieuvergunning klasse 2 tot 105 dagen;
- één ontvankelijkheids- en volledigheidsverklaring, één geïntegreerd openbaar onderzoek,
- geïntegreerde adviezen als ze van dezelfde adviesinstantie moeten komen;
- gelijktijdige beslissing over beide vergunningsaanvragen.

De VVSG vindt het goed dat de Vlaamse regering zoekt naar wegen om de administratieve lasten voor bedrijven te verminderen. Maar zij vindt dat dit evengoed moet gelden t.a.v. de lokale besturen: elke overbodige administratieve last is een verspilling voor de gemeenschap. Zo b.v. moeten gemeenten nu nog b.v. verschillende keren (delen van) plannen opsturen naar de Vlaamse of federale overheid, die deze ooit al eens gehad heeft.

Aspecten die niet alle even grondig konden worden nagegaan maar die aandacht verdienen:

- De mogelijkheid van een beslissing tot **verlenging van de beslissingstermijn** zou best behouden blijven! Dat wordt ook nu sowieso slechts uitzonderlijk gebruikt en meestal komt dit ook het bedrijf ten goede (bv. verdere invulling van de preventieve voorzieningen via metingen).
- Art. 8sexies: Slechts 1 keer mogen **vervolledigen van een milieuvergunningsaanvraag** lijkt niet echt bedrijfsvriendelijk. In de praktijk komt het meermaals voor dat een dossier meer dan 1 keer moet aangevuld worden. Indien zij dus na een 2de keer onvolledigheid een vergunning wensen, moeten zij een volledig nieuwe aanvraag indienen, dus ook een nieuwe betaling. Zelfs een onvolledigheidsverklaring van de stedenbouwkundige vergunning leidt al direct tot stopzetting van de aanvraag. Een bedrijfsleider zal dan wellicht toch maar opteren om alles apart aan te vragen en te proberen af te spreken of de vergunningen niet ongeveer op het zelfde tijdstip kunnen afgeleverd worden.
Slechts 15 dagen de tijd voor aanvulling van de milieuvergunning eveneens niet direct bedrijfsvriendelijk. Voorstel: 15 dagen behalve anders vermeld in de onvolledigheidsverklaring (soms is er bijkomend onderzoek nodig).
- Art. 8 quinquies: moet hier niet ook een termijn voorzien worden? is het begrepen in de termijn voor ontvankelijk- en volledigverklaring?
- De decreetswijziging moet gepaard gaan met gelijklopende **aanpassingen van Vlarem**, incl. waar nodig aanpassing van standaardaffiche, aanvraagformulier ...
- Maken de teksten voldoende duidelijk wat er gebeurt met **meldingen**? Er lijkt hier namelijk een inconsistentie tussen M.v.Toelichting en tekst van decreetswijziging.

VZW VERENIGING VAN VLAAMSE STEDEN EN GEMEENTEN
 Paviljoenstraat 9 1030 Brussel T 02-211 55 00
 F 02-211 56 00 M info@vvsbg.be W www.vvsbg.be

HARMONISATIE MILIEUVERGUNNING EN STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING

VVSG-standpunt 13.03.2006 inzake conceptnota Vlaamse regering

1. VVSG-standpunt van oktober 2005

Het eerdere VVSG-standpunt omvatte volgende kernpunten:

- ▶ positief dat men afziet van volledig integratie, maar kiest voor procedurele afstemming
- ▶ positief dat exploitant ertoe wordt aangespoord om de beide vergunningsaanvragen gelijktijdig in te dienen; dit liefst zelfs verplichten
- ▶ niet akkoord met het moeten indienen van alle aanvragen bij één instantie, de gemeente: het uniek loket, met name niet akkoord dat dit ook zou gelden voor milieuvergunningen klasse 1 (= bevoegdheid provincie)
- ▶ niet akkoord met een centraal opgelegde verplichting voor gemeenten om één fysiek loket te bieden voor beide vergunningsaanvragen
- ▶ enkele procedurele kwesties zoals: akkoord met één openbaar onderzoek i.p.v. twee; niet akkoord met vermindering van adviestermijn van 50 dagen naar 30 dagen voor advies gemeente aan bestendige deputatie

2. Geactualiseerd VVSG-standpunt over nieuwe conceptnota Vlaamse regering

De VVSG verwijst naar haar **eerdere standpunt** van 10 oktober 2005.

VVSG vindt het positief dat gewerkt wordt aan **afstemming** van de beide procedures en beslissingen. VVSG blijft evenwel géén voorstander van volledige integratie en vindt het dus niet goed dat dit in het vooruitzicht gesteld wordt. VVSG vindt dat vrijwel alle beoogde doelstellingen van vereenvoudiging kunnen gehaald worden door verregaande afstemming qua procedure en beslissingsmoment.

VVSG vindt het positief dat de exploitant ertoe wordt aangespoord om de beide vergunningsaanvragen **gelijktijdig** in te dienen, maar herhaalt dat ze dit liefst verplicht zou zien (zoals in het Brussels Gewest) in de gevallen waar het gebouw evident gekoppeld zal zijn aan een geïntegreerde activiteit die een milieuvergunning vergt.

De VVSG blijft vinden dat de nadelen niet opwegen tegen de voordelen bij het moeten indienen van **alle aanvragen bij één instantie, de gemeente: het uniek loket**, met name waar de Vlaamse regering wenst dat dit ook geldt voor milieuvergunningen *klasse 1* (= bevoegdheid provincie). De VVSG ondersteunt op dit punt het standpunt van VOKA, dat ook geen heil ziet in dat aspect van integratie. Overigens, als we op dit punt uitgaan van de Regulering-Impact-Analyse (RIA), dan blijkt dat het 'voordeel' van dit aspect voor de bedrijven slechts 2% zou uitmaken van de voordelen van het globale pakket van de conceptnota.¹

Enerzijds erkent de VVSG wel dat het zinvol kan zijn **één fysiek loket** te bieden voor beide vergunningsaanvragen, maar anderzijds blijft de VVSG het oneens zijn met een *centraal opgelegde verplichting* hiertoe. De organisatie van de gemeentelijke diensten behoort tot de beleidsvrijheid en interne organisatie van de gemeenten. Daarvoor is geen Vlaamse regelgeving nodig, zeker niet in het kader van wetmatiging.

¹ Af te leiden uit de RIA tabel p. 16.

Dat de regering dit aan de gemeenten als een verplichting wil opleggen verbaast te meer vermits zij omgekeerd wel weigert aan de exploitanten als verplichting op te leggen om hun aanvragen MIV en SBV *gelijktijdig* in te dienen.

Op strikt **procedureel** vlak stemt de VVSG in met:

- de inkorting van de termijn voor milieuvergunning klasse 2 tot 105 dagen;
- één ontvankelijkheids- en volledigheidsverklaring voor klasse 2, één geïntegreerd openbaar onderzoek,
- geïntegreerde adviezen als ze van dezelfde adviesinstantie moeten komen.

De VVSG kan zich in principe scharen achter de opvatting dat **informatie die de overheid al heeft of die niet bijdraagt tot beoordeling van het dossier**, niet door de exploitant moet worden gevoegd bij zijn aanvraag. Maar de VVSG drukt erop dat het dan moet gaan om informatie die wel degelijk vlot toegankelijk is voor de gemeenten, in een (digitale) vorm die vlotte toegankelijkheid en verwerking toelaat.

De VVSG vindt het goed dat de Vlaamse regering zoekt naar wegen om de administratieve lasten voor bedrijven te verminderen. Maar zij vindt dat dit evengoed moet gelden t.a.v. de lokale besturen: elke overbodige administratieve last is een verspilling voor de gemeenschap.

Zo wil de VVSG dat de **principes van de conceptnota gelijkelijk ingevoerd worden voor aanvragen van gemeenten**. Immers, gemeenten moeten nu nog b.v. verschillende keren (delen van) plannen opsturen naar de Vlaamse of federale overheid, die ze ooit al eens gehad heeft.

De uitgebreide **Regulerings-Impact-Analyse (RIA)** bevat een veelheid aan cijfergegevens en inschattingen. De tijd was te kort om ze grondig te kunnen bestuderen.

Een lacune is alvast dat de RIA niet vermeldt op de gegevens van hoeveel gemeenten ze zich gebaseerd heeft en over welke aard van gemeenten het ging. De RIA-parameters lijken niet prima facie bijzonder onrealistisch, maar de RIA erkent zelf dat haar "parameterwaarden soms zeer indicatief zijn, gegeven het quick scan karakter van deze meting".

Voor zover de VVSG kon nagaan, gaat de RIA ervan uit dat alle aanvragen die zowel een milieu- als een stedenbouwkundige vergunning betreffen én waarbij de milieuvergunning een openbaar onderzoek behoeft, thans per definitie ook voor de stedenbouwkundige vergunning een openbaar onderzoek behoeven. Het komt ons voor dat de werkelijkheid anders is (B.VI.Reg. 05.05.2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning). Dat zou de conclusie van de RIA relativeren dat voor al die dossiers een grote lastenverlaging voor de gemeenten (en bedrijven) volgt door het geïntegreerd openbaar onderzoek – wat op zijn beurt de globale cijfers kan beïnvloeden (betekent het geheel van de beoogde hervorming cijfermatig per saldo een lastenvermindering voor de gemeenten?).

De VVSG wenst tijdig betrokken te worden bij de verdere uitwerking van de principes in **ontwerpen van wijziging van decreten en uitvoeringsbesluiten**. Het is dan dat concreet duidelijk zal worden wat precies gewijzigd wordt (bv. de ontwerpen versie sept. 2005² leidden tot: inkorting met 14 dagen van een termijn in het Decreet RO, en tot vermindering van de adviestermijn van 50 dagen naar 30 dagen voor advies gemeente aan bestendige deputatie – zaken waar de VVSG niet zonder meer kon mee instemmen).

Aanvullende vragen:

- De conceptnota over 1° klasse dossiers: gemeente stuurt aanvraag door naar provincie. Betekent dit dat de provincie minder tijd zal hebben voor de ontvankelijk- en volledigheidverklaring (termijn van 14 dagen na aanvraag), of zal de termijn geschorst worden (in welk geval gelijktijdige ontvankelijkverklaring MIV en SBV soms niet meer mogelijk zal zijn)?
- In het Decreet Ruimtelijke Ordening zijn bevoegdheden nu toegekend aan personen (het college of de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar). Het lijkt en niet aan iets 'abstracts' als een 'loket'.

² VVSG kreeg (nog) geen recentere versie bezorgd

VZW VERENIGING VAN VLAAMSE STEDEN EN GEMEENTEN
 Paviljoenstraat 9 1030 Brussel T 02-211 55 00
 F 02-211 56 00 M info@vvsbg.be W www.vvsbg.be

AFSTEMMING EN ÉÉN LOKET VOOR STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING EN MILIEUVERGUNNING

Standpunt zoals goedgekeurd op RvB VVSG 10.10.2005

Al een aantal jaar wordt op Vlaams niveau gesproken over de **integratie** van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning. De vorige regering had een voorstel uitgewerkt dat inhield dat een milieuvergunning tevens als stedenbouwkundige vergunning geldt. **Deze piste is inmiddels verlaten.**

Het nieuwe voorstel spreekt niet langer van een 'integratie', maar van 'een vereenvoudigingsvoorstel' met betrekking tot de stedenbouwkundige en milieuvergunningsaanvraag.

De VVSG vindt het positief dat, zoals zij destijds gevraagd had, de piste van volledige integratie van beide vergunningen verlaten is. Zij vindt het inderdaad nuttiger om te zoeken naar procedurele afstemming.

Het voorstel houdt in:

- **Gelijktijdigheid van het aanvragen van milieu- en stedenbouwkundige vergunning**

De VVSG vindt het zeer positief dat men wil bevorderen dat de aanvrager die moet beschikken over een stedenbouwkundige en een milieuvergunning, deze allebei tegelijk aanvraagt. Dat vergemakkelijkt een oordeelkundigere en snellere beoordeling door het bestuur - ook een voordeel voor burger en bedrijf.

Men zou zelfs best overwegen om (zoals in het Brussels Gewest) de gelijktijdige indiening te verplichten in de gevallen waar het gebouw evident gekoppeld zal zijn aan een gekende activiteit die een milieuvergunning vergt. Dit kan bijv. door te stellen dat de termijnen pas ingaan als beide dossiers volledig en ontwankelijk verklaard zijn.

- **Alle aanvragen voor stedenbouwkundige- en milieuvergunning worden voortaan ingediend bij één instantie, de gemeente: het uniek loket.**

Alle stedenbouwkundige en milieuvergunningsaanvragen worden volgens het voorstel voortaan bij de gemeente ingediend.

Milieuvergunningsplichtige inrichtingen zijn onderverdeeld in drie categorieën. Milieuvergunningsaanvragen en meldingen klasse 2 en klasse 3 worden nu al ingediend bij en beoordeeld door de gemeente. Nieuw is dat milieuvergunningsaanvragen klasse 1 (de categorie van 'zwaarste' inrichtingen) voortaan zouden worden ingediend bij de gemeente, de advisering en beoordeling blijft echter, zoals nu, gebeuren via en door de provincie. Ook de meldingen- en mededelingen met betrekking tot inrichtingen van klasse 1 zouden voortaan bij de gemeente ingediend worden.

De gemeente fungeert dus als aanspreekpunt voor de aanvrager en 'doorgeefluik' voor bepaalde types van milieuvergunningsaanvragen.

De VVSG erkent dat op het eerste gezicht één instantie waar bedrijven terechtkunnen voor alle aanvragen, een voordeel lijkt. Evenwel, voor aanvragen waarover de gemeente niet inhoudelijk bevoegd is, **weegt dit volgens de VVSG niet op tegen de nadelen.** Het indienen van milieuaanvragen klasse 1 bij de gemeente biedt weinig voordeel en vooral nadelen: verwarring door verschil tussen loket-overheid en inhoudelijk be-

voegde overheid die de beslissing neemt, onmogelijkheid tot directe feedback aan aanvrager ter vervollediging of correctie van zijn dossier, waardoor dan weer tijdverlies door heen en weer sturen van dossier tussen de twee overheden ofwel tijdverlies door het toch nog naar én gemeente én provincie moeten trekken met het dossier, ...

In de praktijk gaat precies de overgrote meerderheid van aanvragen gepaard met nadere toelichting, vervollediging of correctie door de behandelende ambtenaar; het is dus niet zinvol om deze mogelijkheid te bemoeilijken of ingewikkelder te maken. Vaagheid of onvolledigheid van de aanvraag speelt achteraf vrijwel altijd in het nadeel van de aanvrager.

De klasse 1-dossiers zijn bovendien vaak erg omvangrijk (pakketten van meerdere kg) en het 'even doorsturen' ervan is niet evident. Het voorstel creëert hiermee bijkomend risico op verloren gaan van (delen van) het dossier.

Kortom, wat op papier ogenschijnlijk een vereenvoudiging is, creëert *in de feitelijke werkelijkheid* een bijkomende administratieve stap en tijdverlies.

Vooris bestaat voor de meerderheid van vergunningsdossiers wél al een echt uniek loket inclusief unieke bevoegde overheid: de aanvragen milieuvergunning klasse 2. Wel is hier meer doorgedreven procedurele afstemming wenselijk (zie andere punten).

Ons inziens is niet het feit dat twee verschillende vergunningen op twee verschillende plekken moet worden ingediend het probleem, wel de soms trage administratieve molens. Die worden op dit punt van het voorstel echter niet aangepakt, integendeel door het indienen en het behandelen van de aanvraag te verspreiden over twee overheidsniveaus vergroot je alleen de kans op vertraging.

De gemeente kan en zal ongeacht dit voorstel wél haar eerstelijnsfunctie blijven vervullen: verwijzen naar de juiste bevoegde overheid en/of ambtenaar.

Het voorstel stelt (p. 30) dat een en ander al courante praktijk is in sommige gemeenten. Dit klopt niet voor aanvragen klasse 1, alleen al omdat het wettelijk niet zou kunnen.

- **Indienen van de gelijktijdige aanvraag van stedenbouwkundige- en milieuvergunning op fysiek één plek**

Het 'vereenvoudigingsvoorstel' stelt voor om decretaal vast te leggen dat gemeenten verplicht kunnen worden dat op één fysieke plek de stedenbouwkundige- en milieuvergunning worden ingediend. Het moet gaan om een 'vlot bereikbare en toegankelijke plaats'. Bovendien kan de Vlaamse regering de gemeenten verplichten te voorzien in een 'electronisch uniek loket'.

De stedenbouwkundige vergunning wordt nu al meestal bij de gemeente ingediend. Een belangrijke uitzondering vormen echter de aanvragen die volgens art. 127 DRO plaatsvinden (aanvragen van publiekrechtelijke rechtspersonen of aanvragen van algemeen belang). Deze worden ingediend bij de Vlaamse regering. Het voorstel voorziet geen veranderingen in deze situatie.

De VVSG is van mening dat de organisatie van de gemeentelijke diensten behoort tot de **beleidsvrijheid en interne organisatie van de gemeenten**. Daarvoor is geen Vlaamse regelgeving nodig, zeker niet in het kader van wetmatiging.

Wat wel zou kunnen is dat Vlaanderen de organisatie van de gemeentelijke diensten die volgens haar het beste is, stimuleert (bijvoorbeeld via het promoten van voorbeelden die volgens de Vlaamse overheid 'goed' zijn).

Indien de regering het toch als een verplichting wil opleggen, dan dient zij de gemeenten te vergoeden voor de investering en conversie naar één fysiek loket. Gemeentelijke belastingen zijn hierop geen antwoord vermits het duidelijk gaat om een medebewindstaak binnen een gedetailleerd vastgelegde regelgeving (cf. kerntakendebat).

De gemeentelijke overheid die op basis van art. 127 DRO een stedenbouwkundige vergunning aanvraagt én gelijktijdig een milieuvergunning aanvraagt, kan volgens het voorstel niet op dezelfde werkwijze rekenen die de Vlaamse overheid wél aan de gemeenten oplegt. Dat is niet logisch.

- **Procedurele afstemming van de stedenbouwkundige- en milieuvergunning**

In de loop van het proces is gebleken dat een echte integratie of samensmelting van de stedenbouwkundige en milieuvergunning niet haalbaar is. De VVSG had daar in een vroeger standpunt al op gewezen. Wel wordt het mogelijk geacht om de procedure van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag en die van de milieuvergunning beter op elkaar af te stemmen.

Nu zijn daar nog eerder kleine verschillen in, bijvoorbeeld in de wijze waarop de aanvraag wordt ingediend, de duur van het openbaar onderzoek.

Het 'vereenvoudigingsvoorstel' onderzoekt waar de verschillen zitten en stelt voor hierin een en ander op elkaar af te stemmen. Op die manier wordt het mogelijk dat een gelijktijdige indiening van de stedenbouwkundige en vergunningsaanvraag procedureel gelijk loopt wat betreft termijnen.

Daarnaast wordt voorgesteld om tijdens het openbaar onderzoek één 'samengesmolten' affiche van bekendmaking van gelijktijdige aanvraag van stedenbouwkundige en milieuvergunningsaanvraag aan te plakken bij het perceel, in plaats van twee verschillende affiches.

De VVSG vindt verdere procedurele afstemming een goede zaak: bv. beter één openbaar onderzoek dan twee.

De VVSG spreekt zich hiermee weliswaar niet uit over de volledige juridische consistentie en correctheid van het voorstel.

De VVSG gaat met klem **niet akkoord met de vermindering van de adviestermijn van 50 dagen naar 30 dagen** voor advies door de gemeente aan de bestendige deputatie. Immers, in 1992 bleek al na een jaar ervaring met het Vlarem dat 30 dagen te kort was en precies daarom werd toen de termijn op 50 dagen gebracht. Bovendien zou termijnbekorting betekenen dat het gemeentebestuur moet adviseren op het ogenblik dat het nog geen afdoende zicht heeft op de bezwaren van het openbaar onderzoek.

De VVSG sluit zich aan bij het voorstel om te werken met slechts één 'samengesmolten' affiche bij het openbaar onderzoek.

Zonder dit op te leggen zou de Vlaamse overheid wel kunnen stimuleren dat gemeenten ook zorgen voor één beslissingsmoment.

Financiële kosten-baten-analyse

Over het voorstel zou een financiële kosten-baten-analyse bestaan maar nog niet helemaal afgewerkt zijn. Ze zou naar verluidt concluderen dat het voorstel voor iedereen ook financieel een win-situatie is. De VVSG heeft nooit inzage gekregen van dit document. Dit is niet correct nu het één kwestie betreft die voor de gemeenten een belangrijke financiële impact kan hebben.

De VVSG wenst inzage in de kosten-baten-analyse en de mogelijkheid om zich er tijdig over uit te spreken.

VOORONTWERP VAN DECREET

d.d. 18 juli 2008

Voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet.

Op voorstel van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk II. Wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

Art. 2. In artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, vervangen bij het decreet van 9 november 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1°in §1, eerste lid, worden de woorden “handelingen, werken en wijzigingen, bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” telkens vervangen door de woorden “handelingen als vermeld in artikel 93 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening”;

2°in §1, tweede lid, worden de woorden “artikel 128, §1, eerste en tweede lid,” vervangen door de woorden “artikel 116, §2,”;

3°in §1, derde lid, worden de woorden “handelingen, werken en wijzigingen, bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” vervangen door de woorden “handelingen als vermeld in artikel

93 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening”;

4° in §2, eerste lid, worden de woorden “artikel 99, §1” vervangen door de woorden “artikel 93”, worden de woorden “een vergunning nodig is” vervangen door de woorden “een vergunning, respectievelijk een melding nodig is” en worden de woorden “artikel 133bis, 1°, of artikel 193, §2bis, eerste lid,” vervangen door de woorden “artikel 115, §1, 1°”;

5° aan §2, eerste lid, wordt een zinsnede toegevoegd, die luidt als volgt:
“, of zolang die melding niet is gebeurd.”;

6° in §2, tweede lid, worden de woorden “dat de vergunning voor handelingen, werken en wijzigingen bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening definitief is verleend” vervangen door de woorden “dat de stedenbouwkundige melding definitief is verleend respectievelijk de melding is gebeurd”;

7° in §2, derde lid, worden de woorden “handelingen, werken en wijzigingen, bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” vervangen door de woorden “handelingen als vermeld in artikel 93, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” en worden de woorden “artikel 133bis, 2°, of artikel 193, §2bis, alinea 2,” vervangen door de woorden “artikel 115, §1, 2°”.

Art. 3. Aan artikel 6 van hetzelfde decreet wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Alle aanvragen, meldingen en mededelingen op grond van dit decreet waarvoor een college van burgemeester en schepenen bevoegd is, worden ingediend via het uniek gemeentelijk loket van de bevoegde gemeente of gemeenten.”

Art. 4. Na hoofdstuk I van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, wordt er een hoofdstuk Ibis, bestaande uit een artikel 8bis tot en met 8nonies, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk Ibis. Afstemming aanvraagprocedure stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning

Art. 8bis. Een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning kan worden samengevoegd met de aanvraag voor een milieuvergunning, als voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

- 1° de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning zijn wederzijds aan elkaar gekoppeld op grond van artikel 5 van dit decreet en artikel 115 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 2° het college van burgemeester en schepenen is voor beide aanvragen het bevoegde vergunningverlenende bestuursorgaan.

Aanvragen die aan de in het eerste lid vermelde voorwaarden voldoen, en door de vergunningaanvrager worden samengevoegd, worden hierna “samengevoegde aanvragen” genoemd.

Art. 8ter. Samengevoegde aanvragen worden behandeld overeenkomstig de specifieke procedureregelen, vermeld in dit hoofdstuk.

Voor zover die specifieke procedureregelen niets anders bepalen, zijn de procedures op grond van dit decreet en op grond van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening die gelden voor aanvragen die niet onder dit hoofdstuk ressorteren, aanvullend van toepassing.

Art. 8quater. Samengevoegde aanvragen worden op straffe van onontvankelijkheid ingediend bij het uniek gemeentelijk loket van de bevoegde gemeente of gemeenten.

Het uniek gemeentelijk loket wordt uitgebouwd als een fysiek loket, eventueel aangevuld met een virtueel loket.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen voor de organisatie van het uniek gemeentelijk loket, in het bijzonder met het oog op de toegankelijkheid en vlotte bereikbaarheid ervan. Ze kan tevens specifieke regelen bepalen voor de samenstelling van samengevoegde aanvraagdossiers.

Art. 8quinquies. Als niet voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8bis, dan meldt de daartoe door het college van burgemeester en schepenen aangewezen gemeentelijke ambtenaar dat aan de aanvrager, via het uniek gemeentelijk loket. In dat geval worden beide aanvragen verder afzonderlijk afgehandeld volgens de procedures die gelden voor aanvragen die niet onder dit hoofdstuk ressorteren.

Art. 8sexies. §1. De resultaten van de ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoeken van samengevoegde aanvragen worden via het uniek gemeentelijk loket en door middel van één gewone brief aan de aanvrager gemeld.

§2. De behandeling wordt voor beide aanvragen definitief stopgezet als:

- 1° de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning onontvankelijk of onvolledig is;
- 2° de aanvraag voor een milieuvergunning onontvankelijk is;
- 3° de aanvraag voor een milieuvergunning onvolledig is en het dossier niet tijdig wordt aangevuld binnen een eenmalige door de Vlaamse Regering te bepalen termijn die niet langer mag zijn dan vijftien dagen.

§3. Samengevoegde aanvragen worden geacht ontvankelijk en volledig te zijn als de brief, vermeld in §1, niet wordt betekend binnen een termijn van veertien kalenderdagen, die ingaat op de dag na de dag waarop de samengevoegde aanvragen werden ingediend. Als datum van betekening geldt de datum van poststempel.

Het eerste lid geldt alleen als de dossiertaks, opgelegd krachtens artikel 19bis, betaald is.

§4. In afwijking van artikel 9, §6, is de eerste dag na de dag waarop het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek aan de aanvrager wordt verstuurd of waarop de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag stilzwijgend werd bevestigd, de begindatum voor de behandelingstermijn.

Art. 8septies. Als over samengevoegde aanvragen een advies moet worden ingewonnen bij dezelfde adviserende instantie, dan wordt aan die instantie één gezamenlijke adviesvraag voorgelegd.

De adviezen die worden verleend op grond van een gezamenlijke adviesvraag, worden gelijktijdig uitgebracht.

Art. 8octies. §1. Samengevoegde aanvragen worden steeds onderworpen aan één gemeenschappelijk openbaar onderzoek, georganiseerd overeenkomstig de bij milieuvergunningsaanvragen gebruikelijke procedure.

§2. In het beslissingsproces over de milieuvergunningsaanvraag wordt ingegaan op de milieugebonden bezwaren en de bezwaren over de planologische verenigbaarheid van datgene waarvoor de milieuvergunning wordt aangevraagd.

In het beslissingsproces over de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning wordt ingegaan op de stedenbouwkundige en ruimtelijk gebonden bezwaren.

Als dezelfde bezwaren in beide beslissingsprocessen worden behandeld, worden ze op gelijke wijze weerlegd of nagevolgd.

Art. 8nonies. Het college van burgemeester en schepenen onderzoekt samengevoegde aanvragen gelijktijdig en neemt op dezelfde dag een beslissing over beide aanvragen.

Beide beslissingen worden via het uniek gemeentelijk loket en door middel van één brief aan de aanvrager betekend.”

Art. 5. In artikel 9, §3, van hetzelfde decreet worden de woorden “drie maanden” vervangen door de woorden “105 dagen”;

Art. 6. In artikel 10, eerste lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “de vastgestelde termijn” en de woorden “Zij deelt deze beslissing mee” de woorden “tenzij het een beslissing betreft in eerste aanleg door het college van burgemeester en schepenen over een inrichting van de tweede klasse” toegevoegd.

Hoofdstuk III. Wijziging van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet

Art. 7. In artikel 4 van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat

van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 worden de woorden “artikel 99, §1, 1°, 6° en 7°” vervangen door de woorden “artikel 93, eerste lid, 1°, 6° en 7°”;

2° in §1 wordt tussen het eerste en tweede lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

”De invoering van de meldingsplicht, vermeld in artikel 93.1, §1, van het decreet van mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening laat voor de gebouwen, vermeld in het eerste lid, de door de Vlaamse Regering op grond van het eerste lid vastgestelde EPB-eisen onverminderd van toepassing.”;

3° in §2 worden de woorden “artikel 99, §1, 1°, 6° en 7°” vervangen door de woorden “artikel 93, eerste lid, 1°, 6° en 7°”.

Hoofdstuk IV. Slotbepalingen

Art. 8. In 2012 evalueert de Vlaamse Regering de effectiviteit van de bepalingen van artikel 3 tot en met 6.

Het evaluatierapport wordt ter informatie voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

Art. 9. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 2 tot en met 6, die in werking treden op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Hilde CREVITS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

CE

KONINKRIJK BELGIË
-----ADVIES 44.968/3
VAN 23 SEPTEMBER 2008VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 23 juli 2008 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 12 september 2008, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet", heeft het volgende advies gegeven:

CE

44.968/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna: het milieuvergunningendecreet) en in het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet (hierna: het energieprestatiedecreet).

Met die wijzigingen wordt, in de eerste plaats, beoogd het milieuvergunningendecreet en het energieprestatiedecreet af te stemmen op het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals het zal gewijzigd zijn bij het decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, dat thans in ontwerpvorm om advies bij de Raad van State voorligt en gekend is onder rolnummer 44.837/AV/1 (artikelen 2 en 7).

Voorts wordt in het milieuvergunningendecreet ingeschreven dat alle aanvragen, meldingen en mededelingen op grond van het milieuvergunningendecreet waarvoor het college van burgemeester en schepenen bevoegd is, worden ingediend via het uniek gemeentelijk loket van de bevoegde gemeente of gemeenten (artikel 3), wordt de behandelingstermijn in eerste aanleg voor vergunningsaanvragen voor inrichtingen van tweede klasse gebracht op 105 kalenderdagen (artikel 5) en wordt de mogelijkheid van termijnverlenging bij de behandeling in eerste aanleg van een milieuvergunningsaanvraag voor inrichtingen van tweede klasse opgeheven (artikel 6).

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

CE

44.968/3

Daarnaast wordt in het milieuvergunningendecreet een nieuw hoofdstuk *Ibis* ingevoegd met de bepalingen betreffende de afstemming van de aanvraagprocedure voor een stedenbouwkundige vergunning en voor een milieuvergunning (artikel 4) ⁽²⁾.

Ook wordt bij artikel 8 aan de Vlaamse Regering opgedragen de effectiviteit van de bepalingen in de artikelen 3 tot 6 van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, in 2012 te evalueren en dit evaluatierapport ter informatie voor te leggen aan het Vlaams Parlement.

Ten slotte wordt wat betreft de inwerkingtreding bepaald dat het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, in werking treedt op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de artikelen 2 tot 6 die in werking treden op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

ALGEMENE OPMERKING

3. Aangezien het ontwerp van decreet er onder meer toe strekt het milieuvergunningendecreet en het energieprostaticdecreet af te stemmen op het decreet van 18 mei 1999, zoals het zal gewijzigd zijn bij het decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, dat thans in ontwerpvorm om advies bij de Raad van State voorligt (44.837/AV/1), zullen de hier ontworpen wijzigingen gelijktijdig in werking dienen te treden met de samenhangende bepalingen van dat decreet.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2

4. In artikel 2, 2°, van het ontwerp is de verwijzing naar "artikel 116, § 2" niet correct. Er dient te worden verwezen naar "artikel 116.1, § 1".

⁽²⁾ Een vergelijkbaar luik is opgenomen in het voorontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (rolnummer 44.837/AV/1), zie artikel 35 - ontworpen artikelen 119 en volgende.

CE

44.968/3

5. In artikel 2, 6°, schrijve men "stedenbouwkundige vergunning" in plaats van "stedenbouwkundige melding".

Artikel 4

6. In het ontworpen artikel 8*sexies*, § 2, worden de gevallen vermeld waarbij de behandeling voor beide aanvragen definitief zal worden stopgezet.

Het is niet duidelijk, mede in het licht van het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie, waarom in de hypothese dat de aanvraag voor een milieuvergunning onvolledig is, de aanvrager de mogelijkheid krijgt om binnen een door de Vlaamse Regering vast te stellen termijn zijn dossier aan te vullen, terwijl die mogelijkheid niet wordt voorzien in het geval de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning onvolledig is.

De in de memorie van toelichting opgenomen verantwoording, naar luid waarvan voor milieuvergunningsaanvragen is vastgesteld dat "er te veel aanvragen bij de eerste indiening onvolledig blijken en dat dit probleem dan weer in de meeste gevallen na een enkele aanvulling opgelost is", lijkt hiervoor niet afdoende te zijn.

De stellers van het ontwerp dienen dan ook een meer afdoende verantwoording te geven en zo die niet bestaat, zal in een eenvormige regeling moeten worden voorzien.

7. Luidens het ontworpen artikel 8*sexies*, § 3, van het milieuvergunningendecreet worden samengevoegde aanvragen geacht ontvankelijk en volledig te zijn als de "meldingsbrief" vermeld in paragraaf 1, niet wordt betekend binnen een termijn van veertien kalenderdagen.

Die ontworpen regeling komt erop neer dat, in de hypothese dat geen "meldingsbrief" wordt verstuurd of dat de "meldingsbrief" te laat wordt verstuurd, de samengevoegde aanvragen worden geacht ontvankelijk en volledig te zijn, zelfs indien het dossier niet volledig is. Zulk een regeling doet dan ook ernstige vragen rijzen naar de

.../...

werkbaarheid ervan ⁽³⁾, waardoor in het bijzonder de rechtszekerheid in het gedrang kan worden gebracht.

Indien de stellers van het ontwerp er evenwel voor opteren om toch te werken met een regeling waarbij voorafgaand de ontvankelijkheid en de volledigheid van een aanvraag worden onderzocht, moet worden afgestapt van een stilzwijgende "ontvankelijkheids- en volledigheidsbeslissing". Een uitdrukkelijke beslissing van de bevoegde overheid is dan ook noodzakelijk, waarbij bovendien in de tekst dient te worden gepreciseerd wie die "ontvankelijkheids- en volledigheidsbeslissing" zal nemen.

8. Luidens het ontworpen artikel 8^{nonies}, tweede lid, van het milieuvergunningendecreet worden beide beslissingen via het uniek gemeentelijk loket en door middel van één brief aan de aanvrager betekend.

Gevraagd of het hier een gewone brief (cfr. terminologie in het ontworpen artikel 8^{sexies}, § 1), dan wel een aangetekende brief betreft, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Aangetekende brief is hier bedoeld. Tekst wordt best als volgt aangepast conform de terminologie van het milieuvergunningendecreet, en rekening houdend met de mogelijkheid om ook elektronisch verkeer mogelijk te maken (zoals in het decreet RO).

«Beide beslissingen worden gelijktijdig, via het uniek gemeentelijk loket aan de aanvrager ter kennis gebracht bij aangetekend schrijven of enige andere vorm van beveiligde zending, vermeld in artikel 2, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.»

Met dat tekstvoorstel kan worden ingestemd.

Artikel 7

9. In 1° en 3° van artikel 7 van het ontwerp schrijve men, wat de ontworpen wijziging van respectievelijk artikel 4, § 1, en artikel 4, § 2, van het energieprestatiedecreet betreft, "artikel 93, 1°, 6° en 7°" in plaats van "artikel 93, eerste lid, 1°, 6° en 7°".

⁽³⁾ Wat bijvoorbeeld als de plannen geheel of gedeeltelijk ontbreken?

Artikel 9

10. Luidens artikel 9 treedt het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, "in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 2 tot en met 6, die in werking treden op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum".

10.1. Aangezien de wijzigingen die bij artikel 7 van het ontwerp worden beoogd, worden aangebracht in artikel 4, §§ 1 en 2, van het energieprestatiedecreet, een gevolg zijn van de wijzigingen die bij het decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (rolnummer 44.837/AV/1) zullen worden aangebracht in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zal de inwerkingtreding van artikel 7 dan ook moeten worden gekoppeld aan de inwerkingtreding van het voormelde ontworpen decreet.

Het verdient daarom aanbeveling dat in artikel 9 van het ontwerp erin zou worden voorzien dat ook de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding van artikel 7 zou bepalen.

10.2. Wat de artikelen 1 en 8 van het ontwerp betreft, is het niet duidelijk waarom er ook wordt afgeweken van de normale termijn voor de inwerkingtreding van besluiten van de Vlaamse Regering.

Tenzij er een specifieke reden zou bestaan om af te wijken van de normale termijn van inwerkingtreding voor de zo-even genoemde artikelen, dient dan ook enkel voor de artikelen 2 tot 7 in een afwijkende regeling te worden voorzien.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFTER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Wijziging van het decreet van 28 juni 1985
betreffende de milieuvergunning

Artikel 2

In artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, vervangen bij het decreet van 9 november 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste lid, worden de woorden “handelingen, werken en wijzigingen, bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” telkens vervangen door de woorden “handelingen als vermeld in artikel 93 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening”;

2° in §1, tweede lid, worden de woorden “artikel 128, §1, eerste en tweede lid,” vervangen door de woorden “artikel 133/23, §1, eerste lid,”;

3° in §1, derde lid, worden de woorden “handelingen, werken en wijzigingen, bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” vervangen door de woorden “handelingen als vermeld in artikel 93 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening”;

4° in §2, eerste lid, worden de woorden “artikel 99, §1” vervangen door de woorden “artikel 93, respectievelijk 94”, worden de woorden “een vergunning nodig is” vervangen door de woorden “een vergunning, respectievelijk een melding nodig is” en worden de woorden “artikel 133bis, 1°, of artikel 193, §2bis, eerste lid,” vervangen door de woorden “artikel 133/21, §1, 1°,”;

5° aan §2, eerste lid, wordt een zinsnede toegevoegd, die luidt als volgt: “, of zolang die stedenbouwkundige melding niet is gebeurd.”;

6° in §2, tweede lid, worden de woorden “dat de vergunning voor handelingen, werken en wijzigingen bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening definitief is verleend” vervangen door de woorden “dat de stedenbouwkundige vergunning definitief is verleend respectievelijk de stedenbouwkundige melding is gebeurd”;

7° in §2, derde lid, worden de woorden “handelingen, werken en wijzigingen, bedoeld in artikel 99, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” vervangen door de woorden “handelingen als vermeld in artikel 93 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening” en worden de woorden “artikel 133bis, 2°, of artikel 193, §2bis, alinea 2,” vervangen door de woorden “artikel 133/21, §1, 2°,”.

Artikel 3

Aan artikel 6 van hetzelfde decreet wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Alle aanvragen, meldingen en mededelingen op grond van dit decreet waarvoor een college van burgemeester en schepenen bevoegd is, worden ingediend via het uniek gemeentelijk loket van de bevoegde gemeente of gemeenten.”.

Artikel 4

Na hoofdstuk I van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2007, wordt er een hoofdstuk Ibis, bestaande uit een artikel 8bis tot en met 8nonies, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK Ibis

Afstemming aanvraagprocedure stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning

Artikel 8bis

Een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning kan worden samengevoegd met de aanvraag voor een milieuvergunning, als voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

- 1° de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning zijn wederzijds aan elkaar gekoppeld op grond van artikel 5 van dit decreet en artikel 133/21 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 2° het college van burgemeester en schepenen is voor beide aanvragen het bevoegde vergunningverlenende bestuursorgaan.

Aanvragen die aan de in het eerste lid vermelde voorwaarden voldoen, en door de vergunningaanvrager worden samengevoegd, worden hierna “samengevoegde aanvragen” genoemd.

Artikel 8ter

Samengevoegde aanvragen worden behandeld overeenkomstig de specifieke procedureregelen, vermeld in dit hoofdstuk.

Voor zover die specifieke procedureregelen niets anders bepalen, zijn de procedures op grond van dit decreet en op grond van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

die gelden voor aanvragen die niet onder dit hoofdstuk ressorteren, aanvullend van toepassing.

Artikel 8quater

Samengevoegde aanvragen worden op straffe van onontvankelijkheid ingediend bij het uniek gemeentelijk loket van de bevoegde gemeente of gemeenten.

Het uniek gemeentelijk loket wordt uitgebouwd als een fysiek loket, eventueel aangevuld met een virtueel loket.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen voor de organisatie van het uniek gemeentelijk loket, in het bijzonder met het oog op de toegankelijkheid en vlotte bereikbaarheid ervan. Ze kan tevens specifieke regelen bepalen voor de samenstelling van samengevoegde aanvraagdossiers.

Artikel 8quinquies

Als niet voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8bis, dan meldt de daartoe door het college van burgemeester en schepenen aangewezen gemeentelijke ambtenaar dat aan de aanvrager, via het uniek gemeentelijk loket. In dat geval worden beide aanvragen verder afzonderlijk afgehandeld volgens de procedures die gelden voor aanvragen die niet onder dit hoofdstuk ressorteren.

Artikel 8sexies

§1. De resultaten van de ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoeken van samengevoegde aanvragen worden via het uniek gemeentelijk loket en door middel van één gewone brief aan de aanvrager gemeld.

§2. De behandeling wordt voor beide aanvragen definitief stopgezet als:

- 1° de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning onontvankelijk of onvolledig is;
- 2° de aanvraag voor een milieuvergunning onontvankelijk is;
- 3° de aanvraag voor een milieuvergunning onvolledig is en het dossier niet tijdig wordt aangevuld binnen een eenmalige door de Vlaamse Regering

te bepalen termijn die niet langer mag zijn dan vijftien dagen.

§3. In afwijking van artikel 9, §6, is de eerste dag na de dag waarop het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek aan de aanvrager wordt verstuurd de begindatum voor de behandelingstermijn.

Artikel 8septies

Als over samengevoegde aanvragen een advies moet worden ingewonnen bij dezelfde adviserende instantie, dan wordt aan die instantie één gezamenlijke adviesvraag voorgelegd.

De adviezen die worden verleend op grond van een gezamenlijke adviesvraag, worden gelijktijdig uitgebracht.

Artikel 8octies

§1. Samengevoegde aanvragen worden steeds onderworpen aan één gemeenschappelijk openbaar onderzoek, georganiseerd overeenkomstig de bij milieuvergunningaanvragen gebruikelijke procedure.

§2. In het beslissingsproces over de milieuvergunningaanvraag wordt ingegaan op de milieugebonden bezwaren en de bezwaren over de planologische verenigbaarheid van datgene waarvoor de milieuvergunning wordt aangevraagd.

In het beslissingsproces over de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning wordt ingegaan op de stedenbouwkundige en ruimtelijk gebonden bezwaren.

Als dezelfde bezwaren in beide beslissingsprocessen worden behandeld, worden ze op gelijke wijze weerlegd of nagevolgd.

Artikel 8nonies

Het college van burgemeester en schepenen onderzoekt samengevoegde aanvragen gelijktijdig en neemt op dezelfde dag een beslissing over beide aanvragen.

Beide beslissingen worden, via het uniek gemeentelijk loket, aan de aanvrager ter kennis gebracht bij aangekend schrijven of enige andere vorm van beveiligde zending, vermeld in artikel 2, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.”.

Artikel 5

In artikel 9, §3, van hetzelfde decreet worden de woorden “drie maanden” vervangen door de woorden “105 dagen”.

Artikel 6

In artikel 10, eerste lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “de vastgestelde termijn” en de woorden “Zij deelt deze beslissing mee” de woorden “tenzij het een beslissing betreft in eerste aanleg door het college van burgemeester en schepenen over een inrichting van de tweede klasse” toegevoegd.

HOOFDSTUK III

Wijziging van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet

Artikel 7

In artikel 4 van het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 worden de woorden “artikel 99, §1, 1°, 6° en 7°” vervangen door de woorden “artikel 93, 1°, 6° en 7°”;

2° in §1 wordt tussen het eerste en tweede lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De invoering van de meldingsplicht, vermeld in artikel 93.1, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening laat voor de gebouwen, vermeld in het eerste lid, de door de Vlaamse Regering op grond van het eerste lid vastgestelde EPB-eisen onverminderd van toepassing.”;

3° in §2 worden de woorden “artikel 99, §1, 1°, 6° en 7°” vervangen door de woorden “artikel 93, 1°, 6° en 7°”.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 8

In 2012 evalueert de Vlaamse Regering de effectiviteit van de bepalingen van artikel 3 tot en met 6.

Het evaluatierapport wordt ter informatie voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

Artikel 9

Artikel 2 tot en met 7 van dit decreet treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Brussel, 5 december 2008.

*De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme,
Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Hilde CREVITS
